Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 763
Vineri 18 august 1961

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

In acest număr:

IN INTIMPINAREA MARII SĂRBĂTORI

23 AUGUST XVII 1961

Muncă rodnică pe ogoarele patriei!

DOUA ANGAJAMENTE

La început consfătuirea părea să fie dintre cele mai obișnuite: o analiză a muncii, cîteva propuneri dacă cumva existau, și atît. Și poate lucrurile așa s-ar fi petrecut, dacă din fundul sălii nu s-ar fi ridicat, timid, o femeie cam de vreo 45 de ani. Mirați oamenii s-au întors privirile către dînsa.

— Oare ce-o avea de spus?

Mirarea era justificată. Ei nu-și aminteau ca Rotembecher Hermina să mai fi luat vreodată cuvîntul la ședințe.

— Eu zic, tovarăși, că nu trebuie să ne mulțumim cu cît scrie în plan. La tineretul porcin se pot obține zilnic încă 100 de gr peste cele 260 planificate. Mă credeți?

Ca să fim drepți, îngrijitorii ceilalți nu prea credeau că sporul propus de Hermina ar fi posibil. I-au și spus-o de altfel.

— Am să vă dovedesc, insistă Hermina sporind mirarea tovarășilor ei de muncă.

— Ia te uită! Pînă ieri n-a scos o vorbă și acuma ține discursuri.

De la angajamentul Herminei Rotembecher pînă la următoarea adunare sindicală a trecut doar o lună. Hermina a luat din nou cuvîntul. Dar de data asta oamenii nu s-au mai mirat. Ba știau și ce o să spună:

— Va vorbi despre cum a îngrijit porcii, desigur, de a obținut 407 grame spor de creștere în greutate pe cap de animal.

Hermina a vorbit într-adevăr despre experiența ei, împlinind presupunerile. Dar cînd toți credeau că numai are nimic de spus a adăugat:

— In luna aceasta m-am convins că se poate obține și un spor zilnic de 450 de grame. Acesta-i angajamentul meu pentru 23 August.

Deși au trecut puține zile de atunci cîntărirea recentă a arătat că Hermina Rotembecher își va depăși și acest angajament.

Amurgul învăluia dealurile și crîngul dinspre Olt cînd am vizitat-o pe Hermina acasă. După ce mi-a prezentat pe cei doi copii ne-am așezat amîndouă în cerdac. Discuția s-a închegat repede.

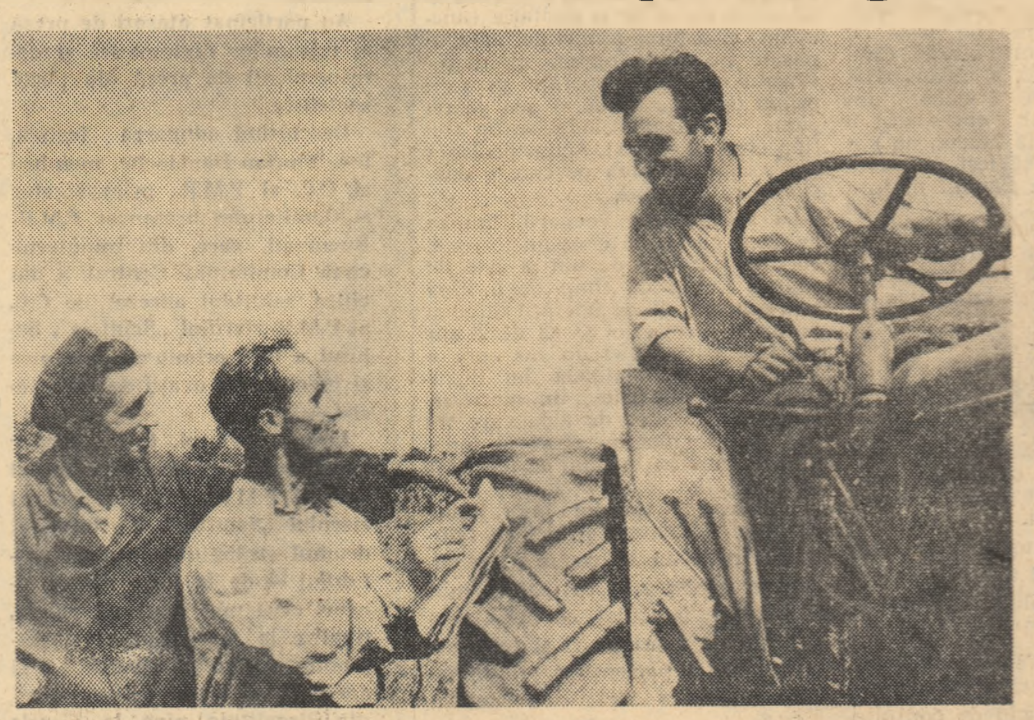
— Imi iubesc mult munca, mi-a spus ea. Cred că în primul rînd din pricina asta obțin rezultate bune. Cînd îți place ceva îl faci la timp și bine.

— Ceilalți îngrijitori n-o iubesc? am întrebat-o eu.

— O iubesc dar o și mai neglijează uneori. Așa se și explică de ce pînă la ultima cîntărire a purceilor n-au trecut încă de hotarul celor 300 de grame zilnic.

...La plecare m-am abătut din nou pe la G.A.S. Bod. De la medicul veterinar am aflat că Rotembecher Hermina și-a dublat angajamentul de a obține 450 de gr. spor zilnic de creștere în greutate, cu angajamentul de a lupta ca toți îngrijitorii să ajungă pînă la 23 August la rezultate la fel de bune.

DANA CIGUSIEVICI

Și astăzi, ca de obicei, tov. Florian Mărăuș, organizatorul de partid al gospodăriei agricole de stat Cuparu, regiunea Argeș, s-a deplasat la cîmp pentru a se interesa de mersul lucrărilor agricole. De data aceasta s-a oprit la tractoristul Băcanu Marin care, în cinstea zilei de 23 August, și-a îndeplinit planul la arături. Organizatorul de partid și mecanicul agricol tov. Savu Marin sînt mulțumiți de lucrările efectuate.

Pe graficul întrecerii socialiste — locul întîi

Tractoriștii brigăzii a 11-a a S.M.T.-ului Costești, regiunea Argeș, arau cu atenție folosind pe lîngă cele două brăzdare și subsoliere. Din cînd în cînd, cei din frunte — Cîrstea, Buican și Neagoe priveau cu atenție la suprafețele arate de ceilalți, parcă îndemnîndu-i să zorească.

Popa Ștefan, șeful brigăzii, le repartizase parcele aproximativ egale, de circa 5 ha. De la o margine a tarlalei la cealaltă, erau cam 1.400 de metri. Nu era ușor să le urmărească munca, dar Popa se obișnuise. In stațiune, i se spune chiar „tipicarul" deoarece nu se deslipește de lîngă tractoare cît e ziua de mare.

Și în dimineața aceasta, ca de obicei, el controlase cu atenție dacă s-a făcut cum trebuie reglatul plugurilor la intrarea în brazdă, pentru a se respecta adîncimea de 32 de cm. Altfel, fără reglarea corectă a plugurilor, la alte brigăzi se mai întîmplase ca tovarășii din conducerea stațiunii să găsească cu cîteva zile mai înainte și brazde mai late, fără adîncimea corespunzătoare.

Acum, Popa mergea în urma primilor trei tractoriști, observînd vitezele cu care lucrau. In mod obișnuit ei foloseau viteza a 3-a; dar într-un loc, unde terenul era mai ușor, Cîrstea trecuse la a 4-a cu reductor. „E bine și așa", își zise șeful brigăzii. Totul e să respecte adîncimea, iar arătura să sporească...

Lucrară pînă aproape de prînz, cînd soarele începu să trimită sulițe tot mai aprinse de foc peste întinderea celor 60 de hectare ale gospodăriei colective de aci, din Șerbești. Atunci, la indicația șefului brigăzii, mecanizatorii începură să se retragă spre vagonul de cîmp. Dar nu trecură la masă, deși între timp, Stan Constantin, brigadierul gospodăriei colective, însoțit de o colectivistă, le adusese ciorbă fierbinte într-o marmidă, roșii, brînză, slănină și pîine caldă.

Cu meticulozitate, Cîrstea așează plugul suspendat pe o buturugă înaltă.

— De ce faci așa? se interesă Stan Constantin.

— Trebuie să schimb brăzdarele. In felul acesta munca îmi e mai ușoară, durează mai puțin.

Cîrstea revizui, ca și ceilalți, șuruburile de la trupițe, le strînse, verifică și suportul de prindere a plugului, și mulțumit trecu să facă alimentarea cu motorină.

— Cît îl vezi de micuț are numai 18 ani, îi spuse șeful de brigadă, brigadierului gospodăriei colective, — e numai inimă... Se ține în pas și cu Buican, și cu Neagoe, comuniști cu experiență, fruntașii brigăzii și ai stațiunii care au și terminat planul campaniei de vară.

— Dar Cîrstea? întrebă brigadierul.

— El are ca plan pentru campania de vară tot 194 de hantri. Doar 4 hantri mai are de executat și... e gata. De altfel, ne-am angajat ca în cinstea zilei de 23 August să terminăm și aci la gospodăria colectivă din Șerbești arătura adîncă, așa cum am făcut și la cea din Gliganu.

...Tractoriștii reluară lucrul la orele 17 și lucrară întins pînă tîrziu. In după amiaza aceleași zile, șeful brigăzii plecă la stațiune, unde avea loc ședința decadală de analiza muncii.

Cînd se înapoie a doua zi de dimineață, era vesel nevoie mare. Pe chipul lui măsliniu se citea o bucurie cu totul deosebită.

— Ei? întrebă nerăbdător Cîrstea. Cum stăm?

— Stăm... tot pe primul loc al graficului întrecerii și în decada ce s-a scurs. Ne-au lăudat toți din conducere. Iată și rezultatele. Or să fie date și în foaia volantă

Și Popa Ștefan scoase o hîrtie pe care între altele se puteau citi următoarele: Cîrstea Ion, angajament luat în cadrul consfătuirii de producție pentru o decadă, 65 de hantri, realizat 75; Sandu Florea, angajament 48 de hantri — realizat 53; Burcea angajament 45 de hantri, realizat 54...

— Și după noi ce brigadă urmează? întrebă iarăși Cîrstea.

— Cea condusă de Popa Ion, de la gospodăria colectivă din Suseni. Is aproape de realizările noastre. Așa că țineți-vă bine, să putem „da" un hantraj cel puțin asemănător și în decada aceasta dinaintea zilei de 23 August.

Fără să mai aștepte vreo lămurire, tractoriștii grăbiră. Incepea o nouă zi de muncă încordată, dar rodnică, a fruntașilor stațiunii.

AL. RAICU

Rezultate bune la însilozare

Gospodăriile agricole de stat din regiunea București au sarcina să însilozeze anul acesta 188.322 de tone de furaje, îndeosebi de porumb.

Indată ce porumbul furajer a ajuns în faza de vegetație lapte-ceară, lucrătorii din G.A.S. au și început recoltatul și însilozatul porumbului. Pînă la 14 august pe întregul Trust fuseseră însilozate 53.721 de tone, adică aproape 30 la sută din cantitatea planificată.

Folosind cu pricepere întregul utilaj pentru tocat și organizînd munca pe echipe, lucrătorii din gospodăriile de stat Dragalina, Fetești și Vităneşti au însilozat pînă la data de mai sus între 2213—3339 de tone. In prezent, lucrările de recoltare și însilozare a porumbului se desfășoară intens în toate gospodăriile de stat din cadrul Trustului Gostat regional București.

Zi și noapte

Pentru intensificarea arăturilor adînci de vară, brigada a 17-a de la S.M.T. Drăgănești — Vlașca, condusă de Petre Moldoveanu, a organizat schimbul de noapte la 5 din tractoarele pe care le are. În felul acesta, capacitatea de lucru a mașinilor este folosită din plin. În cîteva zile și nopți, tractoriștii au arat la 28-30 cm adîncime, peste 300 de ha, aparținînd colectiviștilor din Vieru și Hodivoaia. Din schimbul de noapte s-au evidențiat în ultima vreme tractoriștii Vasile Balaban, Petre Dinu și Dumitru Ristea, iar din schimbul de zi, Ion Mușat, Petre Vrucu și Dumitru Constantin.

IVAN I. ION
corespondent

111.000 litri de lapte peste plan

Muncitorii, inginerii și tehnicienii gospodăriei agricole de stat Cojocna — regiunea Cluj — întîmpină cu rezultate de seamă cea de-a 17-a aniversare a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist. Datorită muncii desfășurate de către organizația de partid în aproape toate sectoarele de activitate au fost obținute realizări însemnate peste sarcinile de producție planificate. Bunăoară, pînă de curînd, G.A.S. Cojocna livrase statului 111.000 de litri de lapte peste plan. Ingrijitorii-mulgători Varo Ion și Aldea Ionas au obținut fiecare, de la grupele lor de animale, 12.000 de litri de lapte peste plan.

Instantanee de la concurs

Sărbătoarea cîntecului și dansului

Intrecerea formațiilor artistice de amatori finaliste este în plină desfășurare și încă de pe acum se poate spune că actualul concurs a adus în afară de un număr de 6.000 de formații artistice noi, o creștere a calității ideologice și artistice a repertoriului și a spectacolelor. Fiecare din cei 11.000 de artiști amatori finaliști pregătindu-se cu rîvnă, a căutat să închine marii sărbători a cîntecului, dansului, artei, toate resursele talentului. Un talent adînc, viguros, izvorît din popor.

★

Despre exigența cu care s-au pregătit pentru finala celui de-al VI-lea Concurs al formațiilor artistice de amatori mi-au vorbit și dansatorii din Săcalul de Pădure, raionul Reghin. Săcălenii sînt vestiți pentru frumusețea dansurilor și iscusința cu care le interpretează. In anul 1951 formației i-a revenit cinstea de a ne reprezenta la Festivalul Mondial al Tineretului de la Berlin și a făcut-o cu cinste.

Din membrii formației de atunci au venit acum la București la finală, Stoica Mihai și Șandru Mihai. Candidatul de partid Stoica Mihai, directorul căminului cultural, este acum instructorul formației, Șandru Mihai este încă unul din cei mai buni dansatori. Perechea sa la dans — Ioana Șandru, soția.

— Te-nțelegi cu ea? glumesc eu.

— Apăi, că-i musai, altfel nu ajungeam noi în finală dacă n-ar fi unire, răspunde el vesel. Zi mă tu, Șandru Alexandru că-mi ești frate și tu Stoica Ion, bine grăiesc, că doar și voi ăți venit cu soațele?

Cei din jur rîd cu poftă. Săcălenii sînt oameni veseli, buni de glumă. Nu degeaba sînt dansatori vestiți. Sînt sigur că oamenii închiși la suflet nu pot fi nicicînd dansatori.

— De la an la an se cere mai mult la concursuri, spune tînărul întovărășit Stoica Mihai (mai tîrziu aveam să aflu că el și părinții lui au dat primii cererea pentru înființarea gospodăriei colective). Cînd ne văd bătrînii cum sărim în sus la repetiție, cîte ore stăm și muncim dansurile, zic că sîntem bolînzi. Păi ei pe vremuri făceau oleacă de horă, pe lîngă cuptor.

— Totuși de la ei ați învățat dansurile.

— Apăi cine le știe mai bine ca ei intervine instructorul formației, că doar toate sînt jocuri vechi. Le jucăm în fiecare duminică în sat, dar pentru spectacole am făcut un montaj corespunzător. Au crescut pretențiile spectatorilor și trebuie să le facem față. De aceea repetăm de două ori pe săptămînă și am pregătit și înlocuitori... echipa de copii a școlii elementare din sat.

Mă apropii de cea mai tînără săcăleancă, mezina formației. Crăciun Victoria are 14 ani și roșește toată cînd îi admir costumul: lăibărel negru cusut cu fir, cămașă albă, poale negre cu flori, zadie, pe cap basma bej, iar la gît mărgele. Costumul flăcăilor se distinge prin zurgălăii cu cănaci (ciucuri) și penele pe care le pun la căciuli, flocoșele.

Candidatul de partid Bompa Ilie, secretarul întovărășirii agrozootehnice „Horia, Cloșca și Crișan", viorist al formației, îmi explică că toate costumele au fost lucrate de fetele din formație.

— Ne mîndrim cu ele, dar ne-om mîndri, în curînd și cu altele că avem peste 80 de cereri pentru colectivă. Iar mulți din băieții noștri sînt printre primii care le-au dat.

Cei 24 de dansatori dintr-un sat de prin părțile Reghinului, Săcalul de Pădure, au demonstrat pe scenă frumusețea dansurilor lor și mai ales că știu să aleagă și cel mai frumos drum din viață: cel al gospodăriei colective.

★

Se stinseseră aplauzele prelungite ale sălii. In curtea interioară a teatrului, membrii fanfarei colectiviștilor din Cozmești s-au încolonat bucuroși, fericiți de succes. Au fost rugați să mai cînte, dacă nu cumva sînt obosiți.

— Obosiți? a exclamat profesorul Constantinescu Constantin, de la Conservatorul din Iași, care dirijează această valoroasă formație. Păi, cozmeștenii ăștia sînt în stare să-ți cînte o zi întreagă. Numai eu știu cum i-am „potolit" să cînte mai moderat.

Un semn din baghetă și fanfara a început „Marșul muncitorilor" din opereta „Ana Lugojana" de Filaret Barbu. (Printre cei care îi asculta era însuși compozitorul). Masive, vibrante, răscolitoare, sunetele s-au revărsat peste Lipscani, Blănari și celelalte străzi. La ferestrele blocurilor au apărut zeci de capete, iar în stradă alte zeci de spectatori.

Incă un marș și încă altul. Aplauzele celor opriți să asculte acest concert... neprogramat au izbucnit spontan.

— Cine sînt? se întreabă unul pe altul auditorii.

— De la vreo fabrică, răspunde cineva șovăelnic.

— Sînt colectiviștii din Coz-

LUCIAN CURSARU

(Continuare în pag. 2-a)

TELEGRAMA

De la S.M.T. Buda am primit următoarea telegramă:

„In cinstea zilei de 23 August, mecanizatorii S. M. T. Buda, regiunea Ploiești, antrenați în întrecere socialistă, au realizat planul de producție pe campania de vară la 14 august a.c. Fruntași pe stațiune se situează brigada nr. 3 condusă de Greus Vasile, care și-a realizat planul în proporție de 123 la sută. In mod deosebit s-au evidențiat mecanizatorii Dinu Toma din brigada a 8-a care și-a realizat planul în proporție de 182 la sută și Ribu Alexandru din brigada a 3-a.

Pînă la această dată s-a executat un volum de peste 60.000 de hantri de arături adînci de vară. Sîntem în plină activitate de arături adînci.

CALOTA B. VASILE
director

MARINICA ION
secretarul organizației de bază P.M.R.

STOICA DUMITRU
secretar U.T.M.

ENESCU CONSTANTIN
președintele comitetului de întreprindere

Fapte din întrecere

★ ★

Un întreg trust gostat a terminat arăturile adînci de vară

MOBILIZAȚI și antrenați în întrecerea socialistă în cinstea zilei de 23 August, mecanizatorii din gospodăriile agricole de stat din regiunea București întîmpină aniversarea eliberării patriei noastre de sub jugul fascist cu succese remarcabile în muncă. Ei au reușit să termine de executat arăturile adînci de vară pe mai bine de 125.000 de ha, adică pe toată suprafața planificată.

Mecanizatorii din aceste gospodării agricole de stat au obținut un asemenea rezultat datorită desfășurării cu însuflețire a întrecerii socialiste, a folosirii întregii capacități de lucru a tractoarelor și a fiecărei zile bune de muncă precum și organizării muncii în două schimburi. Din cele 575 de tractoare care au fost folosite la arăturile de vară peste 30 la sută au lucrat în două schimburi.

Printre primii care au terminat de executat arăturile adînci de vară se află mecanizatorii din gospodăriile agricole de stat Fetești, care au arat 2.460 de ha și au terminat la 3 august, cei din Asan Aga (1.900 ha) și Pietroșani (1.344 ha) care au terminat la 7 august.

Bază trainică recoltei anului viitor

PREGĂTIREA bună a terenului și însămînțarea griului în epoca optimă asigură o producție sporită la ha. De acest lucru s-au convins pe deplin și mecanizatorii din gospodăria agricolă de stat Cenei, regiunea Banat. Iată de ce ei acordă acum o mare atenție pregătirii și fertilizării terenului ce urmează a fi însămînțat în toamnă cu grîu. Antrenați în întrecerea socialistă, ei au arat și fertilizat cu cîte 30 tone de gunoi și 300 kg de superfosfat mai bine de 340 de ha din terenul ce va fi însămînțat cu grîu.

Pe panoul de onoare

PRINTRE fruntașii de pe panoul de onoare al gospodăriei agricole de stat Romanești, regiunea Oltenia, se află și comunistul Mihai Sava, muncitor îngrijitor de porci. El și-a cîștigat acest titlu de onoare ca urmare a rezultatelor bune dobîndite la îngrășatul porcilor.

Ingrijitorul M. Sava a obținut luna trecută un spor de creștere în greutate, la grupa lui de porci, cu 600 de kg mai mare decît cel prevăzut în plan. Acest rezultat este cu atît mai important cu cît el a fost obținut cu un consum mai mic de furaje decît cel planificat.

Noi propuneri de inovații

IN dorința de a contribui la realizarea planului de producție și la obținerea de economii cît mai mari, numeroși muncitori și tehnicieni de la Centrul mecanic Iași au făcut o serie de propuneri de inovații.

Pînă acum s-au aplicat aici în procesul de producție, 7 inovații aducînd economii de zeci de mii de lei.

In cinstea zilei de 23 August, la Cabinetul tehnic al unității au fost depuse, de curînd, alte 3 propuneri de inovații.

Viile au început să-și ofere darnice rodul. Strugurii de masă dulci, parfumați, ambalați la lăzi pleacă spre cumpărătorii de la orașe. La Stațiunea experimentală viticolă I.C.H.V.-Greaca s-au recoltat pînă acum peste 2 vagoane de struguri de masă.

PRIN FERMELE COLECTIVEI

Carnet de reporter

Pe drept cuvînt, membrii gospodăriei colective din Smulți, regiunea Galați se mîndresc cu fermele de animale care, pe zi ce trece, capătă o dezvoltare tot mai mare. Nu e de mirare deci că primele vorbe pe care președintele colectivei, Vasile Tofan, mi le-a spus au fost: „Păi, să mergem pe la ferme".

...Am pornit-o, așadar, dis de dimineață. Primul popas l-am făcut la un grajd de vaci. Din cele 736 de taurine pe care le are gospodăria, 152 sînt vaci. Deși devreme, în grajd e o curățenie exemplară. Îngrijitorii tocmai se pregătesc de muls. Au făcut masajul, iar acum spală gălețile și bidoanele.

Vesel și binevoitor, îmbrăcat într-un halat alb ca... laptele, ne întîmpină comunistul Jiglău Ion, șeful fermei. Apoi, se apucă de muls:

— Dacă am avea numai vaci ca Irina... spuse el, recomandînd-o ca recordmană a grajdului. A fătat de numai o lună și dă zilnic peste 20 de litri de lapte.

Să nu vă închipuiți cumva că Irina este singura vacă din grajd care dă lapte mult. Rivala cea mai de temut este însă Doina, o vacă bălțată, mult mai chipeșă ca Irina, care dă și ea zilnic 18—20 de litri. Urmează apoi Dorofteia, Sîmbotina, Bruna, Joiana și încă cîteva de la care se obțin 16—18 litri de lapte pe zi. În medie, pe întregul grajd, așa după cum arată registrul de evidență, se realizează zilnic peste 10 litri de lapte pe cap de vacă în lactație. Aceasta dă colectiviștilor garanția că pînă la sfîrșitul anului vor depăși cu mult producția planificată.

De remarcat, că gospodăria colectivă din Smulți nu are pășune. Producțiile din ce în ce mai mari obținute trebuie puse, așadar, pe seama furajării raționale la grajd, a bunei îngrijiri, a respectării cu strictețe a programului și mai ales — o cauză care de altfel le explică pe toate cele dinainte — pe seama formelor stimulatorii de retribuire (gospodăria îi retribuie pe îngrijitori după producția obținută). Nu-i deci de mirare că programul de întreținere se execută întocmai, după ceas, iar îngrijitorii sînt cei mai interesați ca el să fie respectat.

...A doua oprire o facem la un grajd de tineret taurin. Vîrsta: 0-6 luni. Rasa: roșie, brună, bălțată, sură. Efectivul: 79 de capete, majoritatea vițele pe care gospodăria le va opri de prăsilă. Așadar, viitoare componente ale turmei de bază. Viței sînt grupați în boxe, după vîrstă și de îngrijirea lor se ocupă doi colectiviști tineri. Primul, Burlibai Gică, un flăcău isteț și cu mare dragoste pentru animale, lucrează la ferma de taurine de cinci ani. Celălalt, Melinte Vasile, e începător. Muncește în zootehnie numai din primăvara acestui an, de cînd gospodăria și-a mărit numărul de animale. Aceasta nu-l împiedică însă să obțină rezultate bune. Colegul său, Burlibai, l-a „instruit" bine și i-a indicat ce trebuie să citească. Acum îți vorbește cu pricepere despre rații, spor în greutate și conformația corporală a viteilor. Tinde să devină specialist.

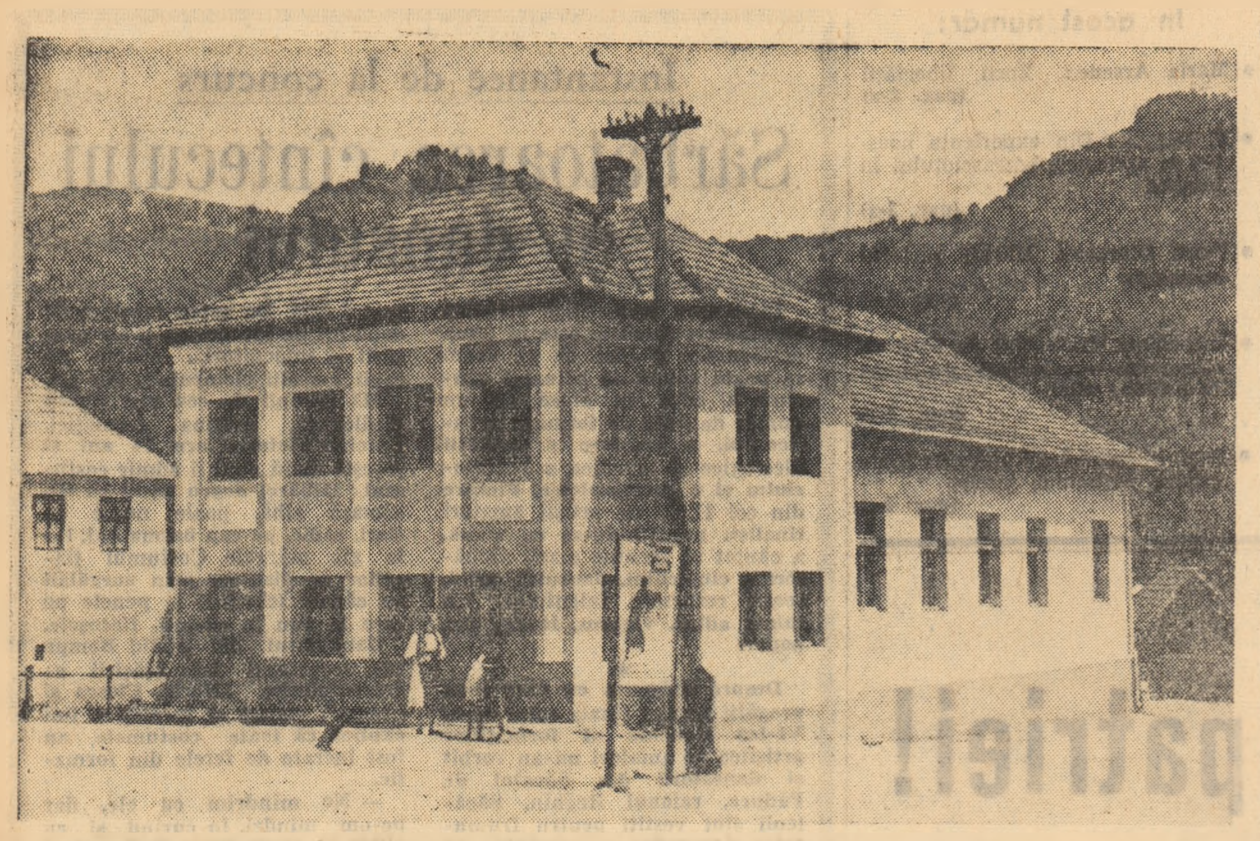
Și aici totul se face după ceas. Între patru și cinci și jumătate dimineața se face alăptatul la găleată, dîndu-se fiecărui vițel cîte 1-1,5 litri de lapte, în funcție de vîrstă și greutatea corporală. Animalele sînt scoase apoi la padoc unde li se dă lucernă. Între timp îngrijitorii curăță boxele. La unsprezece are loc din nou alăptarea și apoi, timp de trei ore, vițeii sînt duși să zburde în voie pe cîmp. La cinci și jumătate li se dă iarăși lapte, la grajd. De două ori pe zi, la 12 și 16 animalele sînt adăpate. În afară de aceasta, la boxe ele găsesc în permanență, la discreție, uruială și sare.

Caietul de evidență arată că în luna iunie, la un efectiv de 65 de viței, s-a realizat un spor în greutate de 1.300 de kg, adică peste 0,650 kg zilnic pe cap de animal. Recorduri sînt și aici. Burila, de exemplu, o vițică brează, molatică în mișcări, a pus pe ea în iunie 44 de kg. Mierla — 35 de kg. Tradus în zile-muncă, fiecare kg de spor în greutate înseamnă pentru cei doi îngrijitori 7 procente. Deci la 100 de kg — 7 zile-muncă. La 1.300? Dacă vă simțiți tari la aritmetică, faceți socoteala! Adăugați apoi cîte 25 de procente de fiecare animal primite, lunar, pentru îngrijire și înmulțiți numărul obținut cu 22, cît este valoarea planificată a unei zile-muncă. Veți cunoaște în felul acesta cît au cîștigat cei doi îngrijitori în luna iunie.

Dacă v-au ieșit 2.436,50 lei să știți că ați socotit bine. Așadar, Burlibai Gică și Melinte Vasile au cîștigat în luna iunie cîte 1.218,25 lei.

...Am vizitat și celelalte ferme de animale ale gospodăriei colective din Smulți. Este interesant de știut că gospodăria are aproape 2.000 de oi, aproape 1.000 de porci, din care 540 puși la îngrășat (57 i-a livrat deja statului în contul contractului) și 6.140 de păsări, din care 4.200 le va opri pentru matcă. Mărindu-și numărul animalelor și productivitatea acestora, această colectivă gălățeană va realiza din zootehnie un venit bănesc de circa 800.000 de lei, dublu față de cel obținut în anul trecut.

P. VOICULESCU

Căminul cultural din comuna Lupșa, regiunea Cluj

ZORII libertății

SCHIȚĂ

Ca de obicei, în răstimpul scurt dintre masa de seară și ora de culcare, am stat de vorbă cu tovarășii din dormitor. Căldura părea că mai scăzuse cu cîteva grade, după lăsarea nopții. Dar acoperișul de tablă al barăcii, încins de arșița zilelor de august, menținea zăpușeala sufocantă.

În paturile suprapuse nu se putea dormi. Acolo, sus, era un adevărat cuptor, deși unii dintre noi preferau să se scalde în lac de sudoare decît — puțin mai la răcoare — să se zvîrcolească pe rogojinile primului rînd de paturi, atacat de avalanșa legiunilor de ploșnițe hămesite. Insectele acestea scîrboase, împotriva cărora luptam cu disperare, ajungeau mai greu pînă la înălțimea tavanului de grinzi. Dar bătrînii, cei bolnavi și epuizați de muncă și de foame nu rezistau celor peste patruzeci de grade temperatură și dormeau în rîndurile de jos:

★

A fost seara aceea de august mai deosebită ca celelalte? Acum, după șaptesprezece ani, cînd frînturile de imagini s-au închegat între ramele unui singur tablou căruia patina vremii i-a dat acel luciu duios și parfumat al amintirilor, aș putea spune: Da! A fost o seară deosebită.

Dar atunci? Oh, atunci cînd înapoia pereților putrezi de scînduri, în închisorile-carceri, ferecate cu cinci rînduri de sîrmă cu colți...

În clipele cînd discuți cu vecinul de pat, cu tovarășul de suferință, în șoaptă, ori numai din ochi... Fiece gest, fiece cuvînt, pe jumătate strangulat între buze, sau tremurul vreunei cute pe obraz, înseamnă o spovedanie, un apel, un mesaj...

Pe afară, pașii santinelelor nu bocăneau mai tare ori mai încet. Strigătele guturale ale maiorului, întotdeauna furios, sau ale locotenentului, ca de obicei — cherchelit, izbucneau pînă tîrziu în noapte, spurcînd liniștea.

Și totuși...

Da, îmi reamintesc cu atîta limpezime. Parc-a fost ieri...

De undeva, de departe, sau poate chiar din spatele barăcii, cineva, un soldat desigur, lovit de dor sau de singurătate, a prins să fluiere o doină, veche, oltenească. Viersul picura molcom, tremura cîte-o clipă neliniștit, apoi se-mbărbăta deodată în șuier puternic, haiducesc, dîrz...

Frontul era aproape de inima țării... Armatele eliberatoare sovietice, venite de departe, din Răsărit, ciocăneau cu pumnii de oțel în zalele lanțurilor de robi, în porțile închisorilor noastre.

Înapoia ferestrelor și după uși, la orașe, în spatele gratiilor ocnelor și pușcăriilor, după copaci, în păduri, printre lanuri, pe cîmpii, lîngă mașini și la birouri, oamenii ascultau. Ascultau și pîndeau. Întregul popor aștepta cu sufletul la gură iureșul pentru libertate, pregătit de multă vreme, cu migală și jertfe, de comuniștii din afară și dinăuntrul lagărelor și-nchisorilor.

★

A fost seara aceea de august mai deosebită decît celelalte?

Da. A fost.

Am adormit greu. De cîteva ori m-am trezit. Mi se părea că aud cîntece, chiuituri... Ridicat în capul oaselor ascultai atent... Doina ostașului pălit de alean se stinsese. Îi luase locul un acordeon care învîrtea o încurcată melodie amestecată cu strigături obscene și înjurături fioroase... M-am sculat devreme. Eram de rînd la corvoadă. Mă simțeam peste măsură de obosit.

Afară era încă întuneric. Mă-ndreptai spre magazia artelnicului, ca să primesc pumni de răzătură de morcovi uscați din care trebuia să pregătesc ceaiul pentru treizeci de oameni...

În coridorul strîmt din curte, străjuit de pari gardului de sîrmă ghimpată, cineva m-a strigat cu glasul înăbușit:

— Auzi? Sst!

Am întors capul. Era santinela. Un ins, de la țară, între două vîrste, care s-a apropiat de ochiurile sîrmei. L-am privit curios. Nu știam ce vrea.

— Auzi? Vin mai aproape... Sst!

M-am lipit de gard. Eram numai urechi.

— Să nu spui la nimeni că mă nenorocești...!

— Ce să spun? — întreb. Și inima începe deodată s-o ia la galop.

— Auzi? Am patru copii... Să nu-ți faci păcatul să scapi ce ți-oi spune...!

— Ce...? — abia mai putui repeta. Santinela privi repede în jur.

— De-acum s-a sfîrșit... O pierit guvernul lui Antonescu...

— Cum? Pusei tot efortul ca să-l mai întreb odată.

— Așa cum zisei... Aseară a dat și la radiu... Sîntem cu rușii. Întoarcem armele împotriva lui Hitler...

M-am sprijinit cu palma de colții de fier... Ghimpii ascuțiți mi-au intrat adînc în carne... N-am simțit.

Santinela continua, repede, pe nerăsuflate.

— O să vă dea drumul... De ciudă și de spaimă ofițerii s-au îmbătat ca porcii azi noapte și au cîntat măscării... Să nu te prindă păcatul să scapi o vorbuliță. N-am putut să țin secretul în suflet... Trebuia să vă spun, unuia măcar dintre voi. Așa, s-o isprăvit cu Hitler. Of, doamne, de-acu... Poate ne-o da și nouă slobozenie să mergem pe la căsile noastre... Și voi o să plecați... Că-i tare rău făr-de libertate...

Prinsei colții ascuțiți de zinc ai gardului și trăsei cu putere ca să nu țip de bucurie.

Sergentul major, magazinerul îmi cerceta palma însîngerată și firele de morcov care mi-au căzut din mîna tremurîndă.

— Faci risipă, faci risipă... Ce ai? Te-ai rănit?

Și ca niciodată îmi mai puse un pumn de „ceai" și-mi întinse o pungulită.

— Ia, o litră de zahăr... Să nu spui că-s rău... Vezi să nu te vadă vreun ofițer... Dac-ar fi după mine... Mamă, mamă, ce alimente v-aș fi dat! Și carne de trei ori pe săptămînă.

Un ofițer m-a văzut cînd suflam din răsputeri în vreascurile verzi care trebuiau să-ncălzească apa pentru ceai. S-a oprit. A privit lung la mine.

— Ce faci?

— Focul...

Mi-a întins bricheta.

— Ia-o și aprinde. Mă! De ce nu dați oamenilor sticla cu gaz ca să aibă dimineața pentru foc...?

Pentru prima oară de cînd eram în lagăr mi se spunea oameni. N-am mai putut rezista. Am părăsit cazanul și am intrat în dormitor. Prietenul și tovarășul meu de suferință, dormea pe jos, cu obrazul culcat pe braț.

— Tovarășe... Scoală-te!

A tresărit, a deschis ochii și, privind prin ferestre, a mormăit:

— E întuneric...

— Nu, s-a luminat... Hai, scoală să vezi soarele...

★

Gardurile de sîrmă ghimpată le-am rupt, le-am spart și le-am smuls noi. Am refuzat ajutorul santinelelor și am respins oferta „generoasă" a ofițerilor din garda de pază a lagărului, care își scoseseră tunicile și insistau să ne dea o mînă de ajutor...

MARIA ARSENE

La 23 August: inaugurarea

Comuna Găuriciu din raionul Zimnicea este destul de mare, cu oameni harnici și gospodari.

Dacă în trecut, acest sat era dat uitării și oamenii au fost ținuți în întuneric, neexistînd nici un mijloc de culturalizare, acum satul se mîndrește cu multe edificii de cultură. De pildă, colectiviștii vor termina zilele acestea, în cinstea zilei de 23 August — un mare și frumos cămin cultural, cămin ridicat prin contribuție voluntară și munca voluntară a sute de colectiviști.

În fruntea acestei acțiuni s-au aflat deputați, ca: Ilie Ristea, Cîrjaliu Constantin, Anghel Andrei, Petcu Alexandru și alții.

Pentru ridicarea acestui edificiu de cultură, un aport prețios l-a adus comitetul executiv al sfatului popular îndrumat de comitetul de partid. Zilele acestea au fost instalate scaunele și montată cortina. Inaugurarea căminului cultural se face la 23 August, cînd se va da și un spectacol, care este pregătit de formațiile artistice de amatori din comună sub îndrumarea tînărului director de cămin cultural, Pene Gheorghe.

La această construcție s-au făcut economii în valoare de 50.000 de lei.

Printre țăranii colectiviști, care s-au evidențiat în munca voluntară se numără: Velcea Maria, Zamfir Maria, Filip Maria, Ghețu Simioana, Matei Tudor, Roman Marin și alții care sînt mîndri de realizarea lor.

IONEL TRIFU
corespondent

Dragoste pentru om

Femeia a fost adusă la spital pe la miezul nopții. Suferise o puternică emoragie și erau puține speranțe că vor scăpa cu viață — atît mama cît și copilul.

Sculat din somn, medicul specialist chirurg n-a stat mult pe gînduri. Pacienta a fost transportată imediat în sala de operații. I s-a făcut o transfuzie de sînge, apoi s-a trecut la operație...

A fost o oră grea, în care secundele păreau o eternitate. După o oră, pe fața crispată a mamei s-a așternut un zîmbet odihnitor. Din camera alăturată se auzea scîncetul noului născut; mama și copilul fuseseră salvați...

Deunăzi a sosit la spital o scrisoare — simplă, cu litere tremurînde:

„Tovarășului Jianu Alexandru, medic chirurg la spitalul Poenarii-Ulmi, raionul Titu. Vă mulțumesc, tovarășe doctor, că ați salvat viața mea și a copilului meu. Ciurel Ioana colectivistă din Florești. Știți dumneavoastră..."

Comunistul Jianu Alexandru n-a avut o copilărie fericită. Fiu de țărani săraci dintr-un sat de lîngă Turnu Severin, orfan la vîrsta de 5 ani, el a trăit printre străini. Cînd s-a făcut mai mare, a intrat băiat de prăvălie la un stămbar din Turnu Severin. Dar negustorul îi spunea mereu: „Mă băiete, nu știi să măsori și n-ai să ieși niciodată un bun vînzător!". Băiatul măsura stamba... corect.

A lucrat ca muncitor la căminul de ucenici din str. Mircea Vodă-București. Apoi a fost ajutat de partid ca să urmeze facultatea de medicină. Iar azi...

Printre numeroasele sale realizări puterea populară a pus un accent deosebit și pe îngrijirea sănătății oamenilor muncii de la orașe și sate. În ce privește populația rurală, cadre medicale bine pregătite lucrează cu multă abnegație și devotament pentru alinarea suferințelor omului.

Un exemplu grăitor în acest sens este și însemnatul aport pe care-l aduc medicii spitalului din Poenarii-Ulmi.

Dotat cu o aparatură modernă, spitalul din Poenarii-Ulmi are 120 de paturi, un serviciu de consultații și gardă permanentă, cu salvare și secții de boli interne, pediatrie, ftiziologie, chirurgie, radiologie, ginecologie și laborator. Raza de activitate a acestui spital cuprinde multe comune. Cît privește excepționala asistență medicală ce se acordă bolnavilor, să-i lăsăm să vorbească pe unii dintre ei.

— Am văzut moartea cu ochii! îmi spune Zamfir Stana, colectivistă din Căscioarele. Că aveam, cum îi mai spune pe la noi „încurcătură de mațe". Am fost adusă cu salvarea și operată pe loc. Acum sînt sănătoasă de parcă m-am născut a doua oară și mulțumesc partidului nostru pentru grija părintească ce ne-o arată nouă țăranilor muncitori, că a trimis la sate medici pricepuți și cu multă dragoste pentru om. Păi altădată aș fi murit cu zile!...

— Eu am fost operat de ulcer! zise colectivistul Doroican Constantin din Stoenești.

— Și-acum?

— Mîine plec acasă. Sînt sănătos — tun!

Colectivista Rada Petre din comuna Trestieni a venit cu toată încrederea la spital. Avea mîna stîngă vînătă și amorțită. Medicul chirurg Jianu Alexandru a constatat că e vorba de o dilatație (anevrism) a arterei humerale, care apăsînd pe nerv oprea circulația sîngelui. A fost o operație grea — prima operație de acest gen pe regiune — transplantîndu-i-se un treflon (vas de nylon). Acum pacienta și-a recăpătat mîna pe care o considera ca pierdută...

La spitalul din Poenarii-Ulmi se lucrează cu multă conștiinciozitate, cu dragoste față de om și este de reținut faptul că timp de o lună s-au executat 70 de operații diferite — toate reușite — și că de 3 ani n-a fost trimis nici un caz spre a fi rezolvat de spitalele din București; este, desigur, un merit în plus al medicilor de aici, care nu precupețesc nici un efort în îndeplinirea nobilei misiuni ce le-a fost încredințată.

...Acolo, în spitalul împrejmuit de brazi odihnitori și alei cu felurite flori — în saloanele de o curățenie exemplară, cu paturi moi și așternut imaculat, cu masă consistentă de 3 ori pe zi și televizor la dispoziția pacienților — am înțeles mai bine dragostea pentru om pe care o arată în toate împrejurările regimul nostru de democrație populară, partidul.

VALERIU FILIMON

Un teatru de vară pentru colectiviști

Colectiviștii din comuna Basarabi, raionul Calafat, au construit în acest an un teatru de vară cu o capacitate de 300 de locuri

Sărbătoarea cîntecului și dansului

(Urmare din pag. [illegible])

mești, raionul Huși precizează portarul, nu fără mîndria de a fi mai inițiat.

— Colectiviști? Bravo lor. Credeam că-i o fanfară din Capitală.

Cu gesturi sobre, disciplinați, colectiviștii din Cozmești se încolonează și pornesc cîntînd. De pe marele artere ale Capitalei mii de trecători îi privesc cu dragoste și admirație. Cîți dintre ei știu însă că această formație excelentă n-a împlinit încă o jumătate de an de activitate!

★

Din „Țara de Sus" a venit la finală și formația de dansuri a căminului cultural din Vama, raionul Cîmpulung. Sînt 32 de dansatori tineri, mai mult de jumătate din ei fiind țărani întovărășiți.

Costumele sînt de o mare frumusețe și originalitate. Fetele în bondițe tivite cu blană de dihor, cămăși cu pui, catrințe în culori sclipitoare, și poale. Bărbații poartă cămașă, ițari, curea cusută cu mărgele, cușme negre și boandă înflorită în cusături, cu șuvițe de blană de dihor pe margini.

Cît despre dansuri, au răpăit scîndurile scenei sub picioarele lor. Echipa pregătită de Zaharia Olaș, este pentru prima dată la o finală pe țară. Au depășit în acest an echipe cu faimă ca cele din Flămînzi și Neruja și au arătat pe scenă măiestrie, virtuozitate. Repertoriul: o suită de jocuri bătrînești, jucate de perechi tinere, inventive și pline de talent.

După ce au ieșit din scenă, petrecuți de ropote de aplauze, am discutat despre cîte s-au făptuit în sat, despre fondul de bază al întovărășirii zootehnice „Miorița" care depășește 100.000 lei.

—Mai adăugați, îmi spun Andrieș Iulia și Lupu Ioan că din acest an s-a înființat pe lîngă școala din comună, clasa a VIII-a. Noi și încă vreo cîțiva ne-am înscris să urmăm la seral.

Dans și învățătură. Cît de armonios se împletesc.

★

O sută de ani împlinește corul din satul Ceuaș, raionul Tîrnăveni. Și ca o minunată floare la acest masiv buchet, participarea pentru prima oară la finala unui concurs republican. Au venit la București 104 coriști...

Pentru un sat care numără vreo 130 de fumuri, 104 coriști înseamnă foarte mult. Dar dragostea pentru cor a acestor țărani maghiari este puternică, neobosită. Dacă tatăl este corist, apoi soția și copiii, bineînțeles cei care au aptitudini, „musai vor merge la cor".

Întovărășitul Erdös Dénes este cel mai bătrîn corist. Fiica sa Judith, care are 17 ani, printre cei mai tineri. Întovărășitul Meder Ștefan și-a adus în cor soția și cumnatul, deputatul comunal Papp Francisc soția. Colectiviștii Székely Emeric și Parkulab Iuliana au vreo zece ani vechime în cor.

— Ai emoții, Dénes baci? îl întreb pe decanul de vîrstă al corului cînd se îndreaptă spre scenă.

— Nincs, (în romînește — nu) răspunde el liniștit, netezindu-și mustața țepoasă. D-apoi am cîntat de atîtea ori la Brașov, și prin alte părți. Și pe urmă cîntăm fără nici o grijă că acasă am lăsat toate lucrurile la locul lor. Ba am terminat treierișul mai repede ca oricînd, tocmai pentru a putea pleca liniștiți la concurs.

— Bune recolte, Dénes baci?

— Faine.

Și Erdös Dénes pășește apăsat, sigur pe sine, spre scenă alături de ceilalți coriști. Unul din cele mai vechi coruri din țara noastră a urcat pe scenă însoțit de aplauze călduroase, frățești.

Un aspect obișnuit de la cel de-al VI-lea concurs al formațiilor artistice de amatori. Pe scenă taraful colectiviștilor din comuna Pietroșani regiunea București, cîntă o suită de melodii populare locale

A 30-a aniversare a ziarului „Scînteia"

În după-amiaza zilei de 15 august a.c., în sala de marmură a Casei Scînteii, a avut loc adunarea festivă organizată de Comitetul orășenesc București al P.M.R. cu prilejul celei de a 30-a aniversări a ziarului „Scînteia".

La adunare au luat parte membri ai C.C. al P.M.R., conducători ai unor instituții centrale și organizații obștești, vechi militanți ai mișcării muncitorești din țara noastră — tovarăși care au colaborat la apariția și au ajutat la difuzarea „Scînteii" în ilegalitate, activiști de partid, numeroși ziariști, corespondenți și difuzori voluntari, muncitori tipografi, oameni de cultură.

Au participat atașați de presă ai misiunilor diplomatice și corespondenți de presă din țările socialiste.

Deschizînd adunarea festivă, tov. Florian Dănălache, membru al C.C. al P.M.R., prim-secretar al Comitetului orășenesc P.M.R. București, care, din împuternicirea Comitetului Central, a dat citire salutului adresat de C.C. al P.M.R. ziarului „Scînteia". Salutul a fost primit cu puternice și îndelungate ovații de către asistență.

Luînd cuvîntul, tov. Teodor Marinescu, membru supleant al C.C. al P.M.R., redactor șef al ziarului „Scînteia", a înfățișat drumul străbătut de presa partidului — de la foile ilegale, uneori ceva mai mari ca palma, tipărite la multiplicator și răspîndite cu prețul libertății și adeseori al vieții de luptătorii din ilegalitate, pînă la ziarele de masă de azi, citite de milioane de constructori ai socialismului. In continuare, redactorul șef al ziarului „Scînteia" a vorbit despre contribuția presei comuniste la unirea în jurul partidului a imensei majorități a poporului, la instaurarea regimului democrat-popular, presa afirmîndu-se neîncetat ca propagandist, agitator și organizator colectiv în opera de făurire a vieții noi. „Datorită îndrumării permanente primite din partea partidului, a Comitetului său Central, — a spus vorbitorul, — care educă presa și pe lucrătorii ei în spiritul principialității marxist-leniniste, al slujirii devotate a poporului, al respectului față de adevăr, presa noastră și-a cîștigat încrederea și prețuirea maselor".

In încheiere tov. Teodor Marinescu, a vorbit despre sarcinile fundamentale care stau în fața presei comuniste din țara noastră pentru mobilizarea maselor la înfăptuirea politicii partidului, a hotărîrilor Congresului al III-lea al partidului, a mărețelor prevederi ale planului de 6 ani.

Au mai luat cuvîntul tov. Valeriu Pop, redactor șef adjunct al ziarului „Scînteia" care a dat citire mesajului de salut primit din partea ziarului „Pravda", organ al C.C. al P.C.U.S., și tov. Nestor Ignat, președintele Uniunii ziariștilor din R.P.R., care a dat citire scrisorii adresate de colectivul redacțional al ziarului „Scînteia" și de ceilalți lucrători din presă Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Adunarea festivă a prilejuit o caldă și puternică manifestare a dragostei și atașamentului profund al lucrătorilor din presă față de partid și conducerea sa. Lucrătorii din presă și-au reafirmat hotărîrea fermă de a munci cu abnegație pentru răspîndirea atotbiruitoarelor idei ale marxism-leninismului, de a milita neobosit pentru înfăptuirea politicii partidului, pentru desăvîrșirea operei de construire a socialismului în țara noastră, pentru triumful cauzei păcii în lumea întreagă.

Angajamentele din contractul colectiv prind viață

De curînd, muncitorilor gospodăriei agricole de stat Țepeș Vodă, regiunea Dobrogea, le-au fost prezentate dările de seamă semestriale asupra îndeplinirii angajamentelor reciproce din contractul colectiv, execuției bugetului sindicatului și a planului de venituri și cheltuieli de asigurări sociale. Dările de seamă și discuțiile au scos în evidență însemnata contribuție pe care a adus-o contractul colectiv la îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan și îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai.

Mobilizați de comitetul sindicatului, muncitorii, tehnicienii și inginerii din gospodăria agricolă de stat Țepeș Vodă au desfășurat cu însuflețire întrecerea socialistă pentru a-și îndeplini integral angajamentele luate prin contractul colectiv. Rezultatele întrecerii sînt mai mult decît promițătoare: porumbul, floarea-soarelui, fasolea, plantele furajere au fost semănate la timp, în teren fertilizat, îngrijite bine în timpul vegetației. Ca urmare, culturile sînt frumoase și promit o recoltă ce va depăși cu zeci și chiar sute de kilograme producțiile medii planificate.

Rezultate bune s-au obținut și în sectorul zootehnic. Producția de lapte pe primul semestru a fost depășită cu peste 10.000 de litri. Depășiri de plan s-au înregistrat și la producția de purcei și la sporul de creștere în greutate la categoria pînă la 30 de kg.

La munca plină de avînt a lucrătorilor, conducerea administrativă a răspuns prin îndeplinirea promptă a sarcinilor ce-i reveneau prin contractul colectiv. Între altele a fost instalată lumina electrică la sectorul porcine și taurine, s-au făcut amenajările și reparațiile necesare adăposturilor de animale, s-a introdus lumină electrică în locuințele salariaților, s-a menținut în stare de funcționare baia de la centrul gospodăriei și s-a asigurat o bună organizare a muncii și o aprovizionare a locului de muncă cu toate cele necesare.

Sub îndrumarea organizației de partid, comitetul sindicatului și conducerea administrativă au acordat, în acest an, o mai mare atenție popularizării angajamentelor luate în întrecerea socialistă. Au fost construite 4 panouri mari și circa 40 panouri mici pe care sînt scrise angajamentele luate în întrecerea socialistă. Muncitorii fruntași în întrecere au fost popularizați la panoul de onoare, în articole la gazetele de perete de la centru, secții și brigăzi și în foaia volantă. Printre fruntașii întrecerii socialiste popularizați în primul semestru se numără mecanizatorii Socarici Dobre, Ion Custură, Ion Voinica, Florea Drăgușnoiu, Vasile Drogeanu și Ion Axinte, maiștrii agricoli Gh. Olteanu, Ion Gologan, Florea Sfetcu, Mihai Stoian și Irimia Aliman, îngrijitorii de animale Vasile Botezatu, Marin Bratu, Zaharia Drăgan, Ion Roșu, Maria Dragomir, Constantin și Stefania Sterpu.

Pentru a atrage pe muncitori și tehnicieni la organizarea și conducerea producției, în gospodăria de stat Țepeș Vodă au fost organizate 5 consfătuiri de producție. Cu acest prilej s-au făcut o seamă de propuneri valoroase pentru îmbunătățirea muncii, care au fost aplicate în procesul de producție.

După cum se vede — sub îndrumarea organizației de partid — atît conducerea administrativă cît și comitetul sindicatului, au obținut, în primul semestru al acestui an, rezultate bune în îndeplinirea angajamentelor reciproce luate prin contractul colectiv. Dar aceasta nu înseamnă că s-a făcut totul. Cei ce au luat cuvîntul au scos în evidență și o serie de lipsuri care trebuie înlăturate în lunile ce urmează. Ei au criticat, și pe bună dreptate, conducerea administrativă pentru faptul că nu s-a străduit să țină o evidență simplă și operativă a rezultatelor întrecerii socialiste, că nu activizează cabinetul tehnic, că nu se acordă o mai mare atenție problemelor de tehnica securității muncii. Nici comitetul sindicatului n-a scăpat de critica participanților la adunarea generală. Comitetul sindicatului a fost criticat, de exemplu, pentru slaba activitate desfășurată pe tărîmul muncii culturale și sportive.

Pe urmele materialelor publicate

„Cu toate forțele la executarea muncilor agricole de vară" a fost intitulat un articol de analiză publicat în nr. 752 al ziarului nostru. Subliniindu-se că deși la lucrările de recoltare în regiunea Argeș, au fost obținute unele rezultate bune, în articol se arăta că între această lucrare și treieriș s-a creat un decalaj neîngăduit, față de posibilitățile existente. Răspunzîndu-ne, secția agricolă a sfatului popular al regiunii Argeș, ne-a comunicat că sesizările cuprinse în articol au fost de un real folos inginerilor de la regiune și raioane. Luîndu-se măsuri concrete pentru grăbirea treierișului s-a reușit ca decalajul să fie lichidat în scurtă vreme.

★

In nr. 735 al ziarului nostru a fost publicată o notă intitulată „Putem prăși mai mult" în care se arăta că la unele gospodării de stat din cadrul Trustului Gostat București ca, de exemplu, Știrbăneasa, Căzănești, Ograda, Răteasca și altele, culturile erau îmburuienite și trebuiau să fie prășite grabnic.

★

Cu o întîrziere de... 3 luni, Trustul Gostat București ne-a adus la cunoștință că s-au luat măsurile necesare pentru remedierea lipsurilor arătate „prin repartizarea acestei sarcini de rezolvare organelor de îndrumare în G.A.S.-uri". Cum se vede, răspunsul întocmit e pe măsura... întîrzierii cu care a fost dat.

DE LA 29 LA 10 ZILE-MUNCA CONSUMATE LA TONA DE GRIU

Deși nu prea întinsă ca suprafață, gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin" din Jugureni, raionul Găești, a obținut în ultimul timp rezultate economice destul de bune. Aceasta se poate vedea, printre altele, și din faptul că în ultimii doi ani valoarea zilei-muncă, a fost de peste 25 de lei, iar anul acesta, așa după cum prevede planul de producție, ea va fi de 30 de lei, din care 15 lei în numerar. La baza sporirii de la un an la altul a valorii zilei-muncă, stă, în primul rînd, ridicarea continuă a productivității muncii.

Noi luptăm în permanență pentru a reduce consumul de muncă pe unitatea de produs. Aceasta, bineînțeles, fără a neglija executarea lucrărilor cerute de agrotehnică, și prevăzute în planul de producție, fără a mări normele stabilite de adunarea generală. Dimpotrivă. Socotim că tocmai executarea la timp și bine a tuturor lucrărilor agrotehnice și respectarea cu strictețe a normelor stabilite, printr-o evidență continuă și precisă a consumului de zile-muncă, ne ajută să realizăm producții tot mai mari, cu un consum mic de muncă.

Anul trecut, gospodăria noastră a obținut tona de griu cu 29 de zile-muncă. Un consum, desigur, destul de mare. Aceasta, pentru că o parte din suprafața cultivată cu griu a fost semănată cu mîna, iar recoltatul s-a executat și el în întregime manual. Dacă mai adăugăm și faptul că gospodăria a cultivat griu dintr-un soi nu chiar atît de productiv ne putem lesne închipui că producția n-a răsplătit atît cît trebuia munca depusă. Consumul de muncă la tona de griu a fost, așa după cum am văzut, mare. Lucrul acesta a dat de gîndit organizației de partid, consiliului de conducere, celorlalți colectiviști. Ca urmare, au fost luate măsuri pentru ca în acest an consumul de muncă la tona de griu să fie redus. În acest scop, toate lucrările de pregătire a terenului și semănatul s-au executat mecanizat, iar recoltarea, pe circa 30 la sută din suprafață, s-a făcut cu combina. Membrii gospodăriei au executat manual și cu atelajele doar grăpatul, plivitul — pe suprafețele unde a fost nevoie — și recoltatul a circa 70 la sută din suprafață. În plus de aceasta, gospodăria colectivă a cultivat pe întreaga suprafață griu din soiuri de înaltă productivitate. Toate aceste măsuri s-au dovedit cît se poate de eficace.

Acum, după încheierea campaniei de recoltare, calculele arată că gospodăria colectivă din Jugureni, prin obținerea unei producții cu mult superioare celei de anul trecut, a realizat tona de griu cu un consum de numai 10 zile-muncă. Ducînd mai departe calculul se poate vedea că și venitul net obținut la tona de griu este cu mult mai mare decît în 1960. Astfel, scăzînd din valoarea globală a producției de griu prețul muncilor executate de S.M.T., al semințel, îngrășămintelor etc., al zilelor-muncă consumate la această cultură, rezultă că la tona de produs gospodăria a obținut un venit net de peste 700 de lei (calculat la prețul de contractare), aproape dublu față de anul trecut. Asta înseamnă că în acest an cultura griului va contribui într-o măsură mult mai mare la sporirea venitului bănesc net al colectivei, la ridicarea valorii zilei-muncă, la mărirea avuției obștești.

Am pomenit aci doar despre cultura griului. Noi am făcut însă unele calcule și cu privire la consumul de muncă pentru alte produse. Preliminar, se poate spune cu destulă certitudine că în acest an consumul de muncă la unitatea de produs va fi mult mai mic decît anul trecut atît la porumb cît și la floarea-soarelui. Firește că gospodăria mai are mari rezerve ca în anii viitori să reducă încă acest consum. Extinderea mecanizării lucrărilor, ridicarea fertilității solului, cultivarea unor soiuri cît mai productive de plante agricole, sînt doar cîteva din aceste rezerve. Valorificîndu-le, gospodăria va obține producții tot mai mari și mai ieftine, ceea ce va duce la ridicarea continuă a valorii zilei-muncă, la sporirea avuției obștești, la o și mai temeinică întărire economico-organizatorică.

ȘTEFAN CHIVU
președintele G.A.C. din Jugureni, raionul Găești

Să dezvoltăm efectivele de animale, să creștem continuu productivitatea lor

Mărim sectorul zootehnic

Gospodăria noastră colectivă e tînără, abia a împlinit doi ani. De la început însă consiliul de conducere și-a dat seama de marea însemnătate a dezvoltării sectorului zootehnic și și-a îndreptat eforturile spre țința asta. Efectivul de animale s-a mărit pe două căi, din cumpărări și din prăsila proprie.

În felul acesta am ajuns acum la un număr de 36 de vaci cu lapte și 67 de juninci. Planul nostru este ca pînă la sfîrșitul anului să avem 200 de vaci cu lapte. Avem pînă acum 47 de scroafe, 15 scrofițe de prăsilă și 83 de porci la îngrășat. Nici sectorul ovin n-a fost neglijat, ba am putea spune că el ne-am ocupat îndeaproape. Celor 436 de oi mame li s-au adăugat anul acesta 176 de mieluțe. În anul viitor însă turma de oi va crește la 800 de capete, cu peste 90 la sută oi țigăi; în 1965 vom avea 2.000 de oi, toate țigăi.

Am spus mai sus că ne-am ocupat cu grijă de sectorul ovin și am avut motiv întemeiat s-o facem. Îngrijind bine oile am avut un spor de lînă, peste plan, de 0,7 kg. pe cap de oaie, iar veniturile de pe lînă au fost de peste 50.000 lei. Lapte de vacă am contractat și livrat pînă de curînd 31.000 litri iar lapte de oaie din 8.000 litri am și livrat 6.200 litri.

Un sector zootehnic bine dezvoltat cere însă două condiții de bază, fără de care nici nu poate fi vorba de dezvoltarea lui. Aceste condiții sînt: adăposturi bune și o bază furajeră puternică. Noi colectiviștii din Drincea ne putem mîndri cu amîndouă. Am construit un grajd bun pentru 140 de capete vite mari și mai construim trei cu o capacitate totală de 360 de capete. Pe malul rîului Drincea construim o îngrășătorie de porci, pentru 600 de capete. Îngrășătoria și maternitatea vor fi astfel amplasate încît o parte din apele rîului va trece chiar printre ele. Pentru oi construim un saivan mai mare, pentru 2.000 de capete, iar pentru crescătoria de păsări o puiernită de 3.000 de capete.

Toate aceste construcții le lucrăm noi, colectiviștii, cu materiale de construcție din resurse locale. N-am cumpărat decît țigla, cuiele și cimentul. Cărămida, chirpiciul și lemnul de salcim ni le-am procurat tot din resurse locale.

Pentru hrana vitelor avem 60 de hectare cultivate cu porumb pentru siloz foarte bine dezvoltat, 20 de hectare de lucernă și 15 hectare de fînețe naturale.

Cînd noi colectiviștii din Drincea ne-am adunat în număr mare și-am dezbătut Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej prezentat la plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie 1961, am văzut ce drum larg ni se deschide în viitor prin dezvoltarea multilaterală a gospodăriei noastre colective și ne-am hotărît să urmăm întocmai calea trasată de acest luminos raport.

PETRE DINESCU
brigadier zootehnic al gospodăriei colective din Drincea, raionul Vînju Mare, regiunea Oltenia.

Cercetătorii Stațiunii experimentale hortiviticole Odobești desfășoară o muncă sîrguincioasă. În prima fotografie, îi vedem pe inginerul Avram Tudose, directorul stațiunii, și pe inginerul biolog Daria Basamac, notînd unele date cu privire la dezvoltarea unui nou soi de viță cultivat aci; în cea de-a doua fotografie, inginerul Grigore Brăguță și inginerul biolog Dumitru Bădițescu, lucrînd în casa de vegetație a stațiunii.

Scrisori de la cititori

Din experiența noastră în aplicarea hozrasciotului în brigadă

Conduc brigada a VI-a ce aparține de secția Valea Largă a G.A.S. Valea Călugărească. Este o brigadă pur viticolă. Suprafața ce o lucrează e amplasată în sectorul viticol Valea Meilor și este ocupată în cea mai mare parte cu vie pe rod. Suprafața neocupată cu vii se reduce doar la 16,45 ha pășune, 4 de teren arabil și 2 de livadă.

Gospodăria Valea Călugărească, secțiile teritoriale, cît și brigăzile sale lucrează pe principiul gospodăririi chibzuite încă din anul 1958. În scopul aplicării cu bune rezultate a hozrasciotului, brigăzilor li s-au creat toate condițiile necesare. Astfel, cu mult înainte de începerea noului ciclu de producție fiecărei brigăzi, i se stabilesc precis sarcinile de plan și financiare pentru anul ce urmează. În același timp fiecărei brigăzi i se asigură dormitoare spațioase, cantină proprie, magazii, mașini-unelte, atelaje, îngrășăminte chimice și organice și tot ce mai trebuie pentru realizarea planului și bunul trai al muncitorilor cu care lucrăm. În asemenea condiții, dacă anul agricol nu-i prea nefavorabil, sarcinile de producție pot fi pe de-a întregul îndeplinite. Spre exemplu, iată pe scurt rezultatele obținute în 1960 de brigada pe care o conduc. Brigada a avut în plan să producă, la cele 48 de ha. de vie pe rod, 206.400 de kg de struguri, cheltuind 182.264 de lei pentru salarii, 18.240 de lei pentru materiale, 13.824 de lei pentru Z.P.A., 24.000 de lei pentru îngrășăminte naturale. În total cheltuielile directe se ridicau, potrivit planului, la 238.328 de lei. Cunoscînd nu numai cît trebuie să producem, dar și cu cîți lei, eu am luat măsuri ca baremul de cheltuieli să nu fie depășit decît în cazul cînd fiecare leu cheltuit în plus se justifică printr-un spor corespunzător al producției de struguri. Procedînd astfel, brigada a produs 306.400 de kg. de struguri, dobîndind 6.380 de kg struguri la ha, față de 4.300 kg. cît era planificat. Planul global al brigăzii a fost realizat în proporție de 145 la sută. **Productivitatea muncii a crescut cu 25 la sută. Aceasta înseamnă că tona de struguri a fost produsă cu numai 24 de zile-om față de 32 zile-om planificate. În funcție de productivitatea muncii a crescut cîștigul mediu care a ajuns la 26 lei pe zi.** Păstrîndu-se corelația justă dintre creșterea productivității muncii și a salariului, prețul de cost a fost redus simțitor.

Depășirea planului de producție în 1960 a fost hotărîtă de aplicarea unui complex de lucrări agrotehnice. Noi am putut aplica acest complex în întregul lui și la timp datorită bunei organizări a muncii. **Același complex, dar la un nivel calitativ superior, a fost aplicat și anul acesta. Îmbunătățirea calității lucrărilor s-a făcut fără depășirea baremului de cheltuieli.** Faptul a fost posibil prin organizarea bună a muncii. Fiecare muncitor a știut de cu seară unde și ce trebuie să lucreze, iar dacă necesitățile producției cereau o schimbare a ordinei stabilite aceasta se făcea din mers, fără pierdere de timp.

Mai buna calitate a lucrărilor a făcut ca rodul acestui an să fie bogat; dacă lucrurile vor decurge, în continuare, normal, realizările anului trecut vor fi depășite la toți indicii. Deși avem în plan să producem cu o sută de tone mai mulți struguri ca în 1960, noi ne-am angajat în întrecerea socialistă să dăm, în acest an, 15 tone de struguri peste plan și să reducem prețul de cost planificat cu 0,10 lei la kg. Analiza economică făcută la sfîrșitul semestrului I ne-a dus la concluzia că angajamentul va fi integral îndeplinit.

Eu am exercitat permanent un control riguros, dar trebuie să spun că muncitorii înșiși s-au îngrijit ca lucrul să fie de bună calitate. De ce? Fiindcă muncitorii au văzut că o calitate bună a lucrărilor duce la producții mari și o răsplată corespunzătoare. În afara salariului lunar, muncitori ca Boștină Constantin, Ovidiu Mănache, Stroe Constantin, Gheorghe Frudina și mulți alții au primit în anul 1960 cîte 1.800 de lei fiecare drept premiu pentru depășirea producției. Personal am fost premiat anul trecut cu 12.700 de lei. Întrecerea socialistă între muncitori, echipe și brigăzi, organizată de comitetul sindicatului sub conducerea organizației de partid, consfătuirile de producție organizate periodic pe brigadă, evidențierea muncitorilor fruntași la gazeta de perete, calificarea lor la locul de muncă, remunerarea diferențiată după cantitatea și calitatea muncii depuse de fiecare, plus atașamentul față de brigadă, iată factorii care ne-au ajutat să obținem — în cadrul hozrasciotului — rezultatele amintite. Dar toți acești factori n-ar fi acționat sau ar fi acționat slab dacă n-am fi organizat o bună evidență care-i cerință de bază a hozrasciotului. Brigada ține la zi evidența salariilor, a materialelor consumate, a produselor recoltate, valoarea și prețul la care ele au fost valorificate. Toate acestea ne permit să stabilim, în orice fază a sa, costul la zi al unei lucrări, să știm anticipat prețul de cost al fiecărui produs.

Așa am muncit noi în brigada noastră. Obținînd indicii arătați, muncitorii brigăzii se achită cu cinste de sarcinile trasate de plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie 1961. Chemarea partidului și guvernului de a întări prin noi succese în producție recentele măsuri de ridicare a nivelului de trai al populației a găsit un puternic răsunet în rîndurile membrilor brigăzii și este îndeplinită cu succes.

F. DRAGOȘ
maistru viticol, șeful brigăzii a VI-a G.A.S. Valea Călugărească, regiunea Ploiești

La G. A. C. „Grivița Roșie" — Măcin

Ultimul an a constituit pentru gospodăria agricolă colectivă „Grivița Roșie" din comuna Pecineaga, raionul Măcin, o perioadă de puternică înflorire. S-a dezvoltat îndeosebi sectorul zootehnic. El cuprindea pînă acum cîteva zile, 384 de taurine (124 vaci cu lapte și restul juninci și tineret), 4.000 de oi, din care 2.800 sînt oi-mame, 400 de porci, din care 100 scroafe de reproducție, 5.000 de păsări.

Zilele acestea, gospodăria a mai cumpărat 30 de vaci, 40 de juninci și un mare număr de grăsuni pentru a-i pune la îngrășat. Animalele au fost cumpărate în cea mai mare parte cu fonduri proprii. Datorită priceperii și spiritului de răspundere cu care muncește tovarășul Bădin Gheorghe, președintele comisiei de cumpărări, toate animalele achiziționate sînt de bună valoare zootehnică.

Sporindu-și numărul de animale, gospodăria se îngrijește totodată să le asigure și bune condiții de cazare și hrănire. Recent a fost terminată construcția unui grajd cu o capacitate de o sută de capete — vită mare, a unei maternități și a două saivane. Folosind stuful, papura, lemnul de salcie, cărămida și chirpiciul, confecționate în gospodărie de către colectiviști, gospodăria colectivă „Grivița Roșie" a reușit să cheltuie pentru cele două saivane sub 10.000 de lei, iar pentru grajd sub 30.000 de lei.

Ing. **VICTOR ALEXE**
și **VĂRZOIU ION**
corespondenți

Adăposturi pentru animale

Tînăra gospodărie colectivă „Pămînt Desțelenit" din satul Piscu — Rusului, comuna Dagîța, raionul Negrești, a început să pună baza dezvoltării sectorului zootehnic, cumpărînd porci, oi, vaci etc. ramură principală în creșterea averii obștești.

În prezent, membrii gospodăriei agricole colective de aici se îngrijesc de asigurarea unor adăposturi durabile și ieftine pentru animale. Astfel, ei au început să procure și să confecționeze materialul necesar construcției unui grajd, a unui saivan, a unui coteț și a unei magazii. Pînă la această dată au fost aduși peste 25 metri cubi de material lemnos (esență tare), urmînd ca în cel mai scurt timp să se aducă de la Negrești, țiglă, ciment și toate celelalte materiale necesare.

Cu mult avînt muncesc în această acțiune colectiviștii Gheorghe I. Mardare, Constantin C. Bîrsan, Aurel Lupu, Iancu Lupu și alții.

IOAN TRIFAN
corespondent

Gospodăria colectivă din Ardud, regiunea Maramureș, realizează anual mari venituri bănești din vînzarea către stat a unui însemnat număr de porci grași. În fotografie: îngrijitorul Ion Kramer, administrînd hrana de dimineață... „viitoarelor șunci".

Să folosim pe scară largă lactobacterinul la însilozări

Cunoscîndu-se foloasele însemnate pe care le aduce adausul de bacterii acidolactice la îmbunătățirea calității nutrețurilor însilozate, Ministerul Agriculturii a dat în producție, începînd din anul 1958, preparatul bacterian numit Lactobacterin, produs de Centrul experimental de îngrășăminte bacteriene Băneasa.

Pentru a stabili influența pe care o are adausul de bacterii acidolactice la însilozarea diferitelor nutrețuri, Centrul experimental de îngrășăminte bacteriene a verificat calitatea preparatului organizînd, în condiții de producție, peste 30 de experiențe. S-au executat experiențe de verificare a preparatului atît la plante ușor însilozabile (porumb, însilozat în diferite faze de vegetație, coceni de porumb însilozați cu diferite adausuri) cît și la plante greu însilozabile (lucernă, borceag, trifoi sau amestecuri între aceste plante).

Experimentările au fost făcute în silozuri obișnuite de beton cît și în gropi tranșee (a căror capacitate a variat între 20—100 tone), la care s-au aplicat lucrările cerute de o bună însilozare. Rezultatele cele mai bune s-au obținut la porumbul recoltat și însilozat în faza lapte-ceară. Efectul pozitiv al aplicării Lactobacterinului s-a dovedit chiar și la însilozarea cocenilor de porumb, simpli sau în amestec cu alte adausuri (melasă, tăiței de sfeclă etc.). Prin folosirea Lactobacterinului la însilozarea lucernei, trifoiului sau borceagului, nutrețul cu valoarea nutritivă cea mai ridicată a fost obținut atunci cînd odată cu soluția de bacterii s-a împrăștiat peste straturile de nutreț 2 la sută uruială de cereale (orz, porumb, secară) sau soluție de melasă 3 la sută. Adausul substanțelor hidrocarbonate la însilozarea leguminoaselor este necesar din cauza procentului scăzut de zaharuri pe care-l conțin aceste plante. Adăugînd uruială sau soluție de melasă care sînt mai bogate în zaharuri, creăm bacteriilor putința să asigure cantitatea de acid lactic capabilă să conserve nutrețul în bune condițiuni.

În experiențele făcute în condiții de producție nu s-a semnalat nici un caz în care nutrețul tratat cu Lactobacterin să fie inferior din punct de vedere al calității celui din silozurile netratate. În schimb pierderile de nutreț prin putrezire la suprafață sau la contactul cu pereții silozurilor sînt mult mai reduse (la porumb cu 30—40 la sută, la borceag cu 20 la sută, iar la cocenii însilozați cu diferite adausuri cu 30 la sută) decît în cazul nefolosirii Lactobacterinului. Nutrețurile tratate la însilozare cu Lactobacterin au culoare, miros și gust plăcut, fiind consumate cu multă poftă de animale.

Pe de altă parte fermentația lactică se produce de la început în mod uniform în toată masa nutrețului, iar în toate cazurile procentul de proteină este mai ridicat decît la silozurile netratate.

Convingîndu-se de influența bună pe care o are adausul de culturi bacteriene la însilozarea nutrețurilor, numeroase unități agricole socialiste printre care gospodăriile de stat Mînăstirea, Popești-Leordeni, Dragalina din regiunea București, Agigea din regiunea Dobrogea, gospodăriile colective din Silistraru, regiunea Galați, „Ștefan Plavăț", regiunea București, „7 Noiembrie", regiunea Oltenia și altele au folosit între anii 1958—1960 preparatul Lactobacterin la însilozarea a mii de tone de nutreț. Ținînd seama de foloasele arătate mai înainte recomandăm gospodăriilor agricole de stat și gospodăriilor colective să folosească la însilozare în măsură cît mai mare acest preparat spre a-și asigura astfel nutrețuri de cît mai bună calitate.

Ing. **MIRCEA VINTILĂ**
Centrul experimental de îngrășăminte bacteriene Băneasa-București

Început promițător

An de an colectiviștii din raionul Istria, regiunea Dobrogea, s-au convins tot mai mult că una din ramurile de producție care aduce însemnate venituri bănești este creșterea păsărilor. Anul trecut, de pildă, gospodăria colectivă „Elena Pavel" din Babadag a realizat din acest sector un venit bănesc de 69.000 lei. De asemenea, gospodăria din comuna Zebil, care a crescut în 1960 peste 5.000 de păsări, din care 2.000 de găini-adulte, a încasat din valorificarea prin cooperativă, a cărnii de pasăre și a ouălor 33.088 de lei. Anul acesta colectiviștii din Zebil au hotărît să crească peste 7.000 de păsări și să realizeze din acest sector un venit bănesc de 107.000 lei.

O mare atenție dă aviculturii și gospodăria colectivă din Sarichiol. Așezată în apropiere de lacul Razelm, această gospodărie are condiții prielnice pentru creșterea păsărilor de apă. Îndrumați de organizația de partid, colectiviștii de aici folosesc din plin posibilitățile locale. În acest scop, ei au organizat pe malul lacului o tabără de vară pentru creșterea păsărilor de apă unde pînă la sfîrșitul anului vor crește peste 11.000 de rațe și gîște.

Cu mult va spori anul acesta numărul păsărilor și în celelalte gospodării colective din raion. Astfel, față de anul trecut cînd efectivul de păsări matcă a fost în cadrul gospodăriilor colective de numai 28.525 de capete, în acest an gospodăriile vor crește circa 317.000 de păsări, din care 72.000 le vor opri pentru matcă.

Pentru creșterea rapidă a efectivelor de păsări colectiviștii au asigurat în primăvara acestui an mai multe incubatoare unde s-au scos pînă acum 79.665 de pui de găină, 10.288 de boboci de rață și 4.513 boboci de gîscă. Alți peste 22.000 boboci de gîscă și rață și 5.394 pui de găină au fost scoși prin incubație naturală. Pînă la sfîrșitul lunii septembrie de la incubatoarele gospodăriilor colective se vor mai scoate noi serii de pui de găină. Gospodăria colectivă „Elena Pavel" din Babadag, de pildă, care dispune de 10 incubatoare cu o capacitate de 3.200 de ouă, va scoate, în două serii, încă 5.000 de pui.

Pentru ca puii să fie crescuți în condiții cît mai bune și cu cheltuieli minime gospodăriile colective din raion folosesc anul acesta 22 de baterii de creștere. Prin folosirea acestei metode avansate se reduce considerabil și mortalitatea. De asemenea, în majoritatea gospodăriilor se construiesc noi cotețe și puiernițe. Se înțelege că paralel cu creșterea efectivelor de păsări vor spori simțitor și veniturile aduse de acest sector.

Dacă în 1960 gospodăriile colective din raion au realizat din avicultură 2.034.682 lei, în acest an planurile de producție prevăd obținerea de la fermele de păsări a unui venit bănesc de circa 3.000.000 lei. În felul acesta, creșterea păsărilor devine tot mai mult pentru colectiviștii din raionul Istria una din ramurile aducătoare de mari venituri bănești. Colectiviștii socotesc că cele 3 milioane de lei pe care le vor obține în acest an din creșterea păsărilor constituie doar începutul. Începutul dezvoltării unui puternic sector avicol.

CONSTANTIN DOLNICEANU
corespondent

Îngrijitoare fruntașă

Gospodăria colectivă din Ginciova, regiunea Oltenia, pune un accent deosebit pe creșterea păsărilor. Bunăoară, în acest an gospodăria crește peste 2.500 de găini ouătoare. În fotografie, una din îngrijitoarele fruntașe.

În raionul Costești

De ce nu în toate gospodăriile colective?

Anul acesta în gospodăriile agricole colective din raionul Costești, regiunea Argeș, au fost cultivate 1.411 ha. cu porumb pentru siloz. Separat de suprafața de mai sus au mai fost însămînțate în miriște după recoltatul păioaselor, alte 600 de ha. cu porumb pentru siloz.

La unele gospodării agricole colective ca de exemplu „Vasile Roaită" din comuna Fîlfani, sau „2 Martie" din comuna Teiu, au fost luate măsuri tehnico-organizatorice astfel ca importanta acțiune de însilozare a porumbului să se facă la timp și în cele mai bune condiții. Așa se face că în primele zile de lucru, la cele două gospodării colective s-au însilozat peste 300 tone de porumb.

Trebuie arătat însă, că nu în toate gospodăriile colective din raion există aceeași preocupare pentru însilozarea porumbului. Deși la unele gospodării ca cele din Gliganu, Stolnici, Pădureți sau Suseni porumbul a intrat în faza de lapte ceară și deși S.M.T. Costești a transportat în aceste unități din vreme batoze reformate și adaptate pentru tocatul porumbului, pînă acum cîteva zile această acțiune nu fusese încă începută.

Pe de altă parte, deși cum am arătat mai sus, însilozatul porumbului a început în unele unități, nu toate cele 23 de tocători repartizate gospodăriilor colective se află în prezent în stare de funcționare. În plus, la S.M.T. Costești abia acum se lucrează la adaptatul a încă 2 batoze reformate și 2 combine necesare tocatului porumbului.

Dat fiind importanța însilozării porumbului, se impune ca de îndată organele agricole de la raion și tehnicienii agronomi de la comune să îndrume cu simț de răspundere conducerile gospodăriilor colective, spre a trece la executarea acestei lucrări de care depinde în mare măsură asigurarea hranei animalelor și îndeosebi a vacilor de lapte în timpul iernii.

Totodată, S.M.T.-urile Costești, Teiu și Miroși, care deservesc unitățile agricole socialiste din raion, au datoria să urgenteze pregătirea tuturor utilajelor necesare tocatului porumbului pentru siloz și să le transporte de îndată în gospodăriile unde vor lucra.

AL. ION

Lucrărilor de îmbunătățiri funciare — un ritm mai viu!

În ultimele săptămîni, ritmul lucrărilor de îmbunătățiri funciare a fost mult intensificat.

Lucrări de amenajări pentru irigații au fost începute pe 29.700 de ha., din care 9.300 de ha. în sectorul agricol de stat și 20.400 de ha. în sectorul agricol cooperatist.

Din suprafața pe care s-au început amenajările pentru irigații, lucrările s-au terminat pe aproape 18.000 de ha. — din care 3.760 de ha. în sectorul de stat și pe 13.940 de ha. în sectorul cooperatist. În afară de suprafețele amenajate pentru irigații de către O.R.I.F., s-au mai amenajat și de către gospodăriile de stat, în regie proprie, circa 940 de ha. în regiunile Banat, București, Crișana, Dobrogea și Oltenia.

Cele mai mari suprafețe amenajate au fost realizate pînă acum în regiunile Banat, Dobrogea, București, Argeș, Galați și Maramureș.

Lucrări de îndiguiri și desecări au fost începute în acest an pe 144.600 de ha. Din această suprafață, ele s-au terminat pe 7.970 de ha.

Rezultatele slabe obținute pînă acum la executarea lucrărilor de îndiguiri și desecări îndeosebi în regiunile Cluj, Iași, Oltenia, Bacău și Suceava se datorează în bună măsură slabei preocupări a colectivelor regionale de îmbunătățiri funciare pentru buna organizare și îndrumare a muncii.

Este necesar ca de îndată să fie luate măsurile tehnico-organizatorice ce se impun, pentru a fi grăbite lucrările de îndiguiri și desecări cît și cele destinate amenajării terenurilor pentru irigații.

DIN U. R. S. S.

ȘTIINȚA ÎN SLUJBA AGRICULTURII

Cultivatorii de bumbac din Uzbekistan cunosc bine o serie de substanțe sau defoliante, cu ajutorul cărora fac ca bumbacul să-și piardă frunza, făcînd posibil recoltatul cu mașinile de înaltă productivitate.

Faima de a fi cel mai bun și-a cîștigat-o pe drept cuvînt cianamida de calciu. Prăfuirea din avion a culturilor de bumbac face ca acestea să-și piardă frunzele aproape cu desăvîrșire după 10—12 zile.

În unele cazuri nu-și lepăda însă frunzele și culesul bumbacului cu ajutorul mașinilor devenea imposibil. După experiențe și cercetări îndelungate s-a ajuns la concluzia că prăfuitul trebuie efectuat doar în perioada cînd roua cade din abundență și nu bat vînturi, nici nu sînt călduri prea mari.

Cum să procedezi însă în sectoarele în care nu cade roua? Cum să efectuezi stropitul într-o perioadă cu vînturi? La prima vedere totul pare cît se poate de simplu. Culturile de bumbac trebuiesc tratate nu cu praf, ci cu soluție de cianamidă de calciu. Acest procedeu s-a dovedit a fi cît se poate de ineficace dat fiind că soluția apoasă a acestui preparat îl face cît se poate de variat (de instabil) ca efect. Dar dacă înainte de strînsul bumbacului în loc de soluția apoasă de cianamidă de calciu am folosi cianamida neasociată? Acest sistem a fost experimentat de candidatul în științe tehnice N. Goldberg și de colaboratorul său științific Golov.

În Uzbekistan, la Combinatul chimic din Cinciksk în urma proiectului propus de chimiști, a fost montată și pusă în funcțiune o instalație specială pentru prepararea unei partide experimentale de soluții concentrate și de soluții apoase de cianamidă neasociată. În urma a numeroase experiențe pe ogoarele sovhozurilor și colhozurilor din diverse raioane ale Uzbekistanului, preparatul respectiv a fost socotit cel mai bun dintre toate defoliantele existente și recomandat pentru întrebuințare în toate cazurile.

Introducerea în cultura bumbacului a unui nou defoliant are o mare însemnătate practică. Înainte, prăfuirea bumbacului se efectua doar în decurs de 2—3 ore pe zi, adică atunci cînd cădea roua. Acum, datorită întrebuințării cianamidei neasociate există posibilități ca aceleași întinderi cultivate cu bumbac să fie tratate de-a lungul întregii zile și deci să fie folosit un număr de avioane mult mai redus.

În prezent N. Goldberg și V. Golov, în colaborare cu specialiștii în cultura bumbacului din Uzbekistan elaborează un întreg sistem de producere în masă, de păstrare și trimitere pe ogoare a acestui produs deosebit de valoros.

A. AFANARIEV

Orășele colhoznice în R. S. S. Moldovenească

În raioanele Orhei, Tiraspol, Lipcani, Bender și Strășeni, a început reconstruirea generală a satelor, după proiecte elaborate de un grup de arhitecți de la Institutul „Rosghiprosovhozstroi" din Moscova. În 30 de localități se construiesc case și străzi noi.

Noile sate din R.S.S. Moldovenească vor deveni adevărate orășele-colhoznice cu case alcătuite din parter și etaj, avînd fiecare 6—8 apartamente. Se va schimba radical și centrul satului. Conducerea colhozului, Sovietul sătesc și alte instituții administrative sînt amplasate într-o singură clădire. Casa de cultură, magazinele, restaurantul, școlile, creșa și căminul de copii formează un singur ansamblu arhitectonic. Centrele economice de producție vor fi mutate la marginea satelor. Acolo vor funcționa atelierele, hambarele de cereale și depozitele de legume ale colhozului. Toate străzile satului vor fi asfaltate. Se prevede să se construiască în aceste sate apeducte și rețele de canalizare pentru scurgerea apelor de ploaie.

Populația rurală va participa activ la reconstruirea satelor. Pentru buna desfășurare a acestor lucrări a fost ales un consiliu intercolhoznic.

Acolo unde odinioară era stepă

Străzi curate, bine amenajate, case frumoase cu apartamente confortabile — așa arată acum Rudnii. Dar numai cu patru ani în urmă, acest oraș nu figura pe nici o hartă. Acolo unde se întind astăzi străzile orașului, șuiera pe atunci vîntul de stepă.

Nu de mult, geologii sovietici au descoperit lîngă așezarea Sarbai bogate zăcăminte de minereu de fier și la chemarea partidului, în stepă au venit comsomoliștii pentru a construi mine și combinatul de înnobilare Sokolovskoe-Sarbaiski. Iar la 25 august 1957 a pornit spre Ural primul tren încărcat cu minereul extras aici.

Astăzi, orașul Rudnii are peste 65.000 de locuitori. Cei mai mulți sînt în vîrstă de 22 de ani. În 1959, în acest oraș al tineretului s-au înregistrat 568 de căsătorii și 1.131 de nașteri, iar în anul următor alte 980 de căsătorii și 2.021 de nașteri.

Locuitorii își iubesc tînărul lor oraș. Adeseori, după orele de muncă, ei pot fi văzuți lucrînd la amenajarea orașului. Numai în primăvara trecută, ei au sădit zeci de mii de copaci și tufișuri, iar anul acesta au hotărît să sădească 60.000 de tufișuri și peste 30.000 de pomi. Și nu este de mirare că acum toate străzile din Rudnii sînt scăldate în verdeață: în stepă a venit omul sovietic — stăpînul și transformatorul naturii.

Este frumos și bogat Rudnii! Dar și mai frumos este viitorul lui. Locuitorii lui desfășoară întrecerea pentru titlul de oraș al muncii și vieții comuniste.

Din R. P. D. Coreeană

În perioada 1957—1960, numărul instituțiilor medico-sanitare și profilactice din R.P.D. Coreeană a sporit de 2,9 ori, iar numărul paturilor din aceste instituții spitalicești — de 1,8 ori. În prezent, în R.P.D. Coreeană nu există „RI" (cea mai mică unitate administrativă) unde să nu fie medici.

Populația republicii beneficiază de asistență medicală gratuită. Datorită vastelor măsuri profilactice, sănătatea populației se îmbunătățește mereu. În 1960, în comparație cu 1944 — ultimul an al dominației japoneze — mortalitatea s-a redus la jumătate, iar sporul natural de populație a fost de 2,7 ori mai mare. Durata medie a vieții a crescut cu 20 de ani.

Încheierea Tratatului de pace cu Germania — principala problemă la ordinea zilei

Uniunea Sovietică și țările socialiste au invitat puterile occidentale să ia loc la masa tratativelor pentru a încheia Tratatul de pace cu Germania. Pînă acum vîrfurile cercurilor guvernante occidentale n-au răspuns acestei invitații. Sau, mai bine zis, au răspuns prin încercări de a învenina atmosfera internațională. Dar fie că vor sau nu puterile occidentale, Uniunea Sovietică și celelalte țări membre ale Tratatului de la Varșovia vor încheia Tratatul de pace cu Germania, lichidînd focarul de război creat de imperialiști în Berlinul occidental, lichidînd cu situația cu totul anormală cînd, la peste 16 ani de la terminarea unui război care a durat 4—5 ani, nu există încă tratat de pace cu principalul stat învins.

Hotărîrea Uniunii Sovietice și a celorlalte țări participante la Tratatul de la Varșovia a găsit aprobarea a sute și sute de milioane de oameni profund interesați în înlăturarea pericolului de război. Sub titlul „O acțiune extrem de necesară" ziarul „Jenminjibao" a scris recent că „guvernul și poporul Chinei sprijină pe de-a întregul această poziție fermă a țărilor participante la Tratatul de la Varșovia". Luînd cuvîntul în Camera Populară a parlamentului indian, J. Nehru a criticat aspru pe cei care pornesc la abordarea problemei germane de la nerecunoașterea faptului că s-au constituit istoricește două state germane — Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană.

Uniunea Sovietică a subliniat totdeauna că grelele probleme pe care războiul le-a lăsat moștenire Germaniei și întregii lumi nu se pot rezolva decît cu participarea poporului german. Iată de ce este important să vedem atitudinea pe care a luat-o poporul german față de problema Tratatului de pace. Trebuie spus că în afara revanșarzilor de la Bonn, în frunte cu octogenarul cancelar Adenauer și cu generalii naziști, puși să conducă nu numai Bundeswehrul reînviat, dar și organisme dintre cele mai importante ale agresivului N.A.T.O., poporul german este — în imensa lui majoritate — pentru încheierea Tratatului de pace. În aceste zile, numeroși locuitori ai Germaniei occidentale înfruntă toate obstacolele puse de guvernanții de la Bonn și trec în Republica Democrată Germană. Astfel, ei își manifestă în modul cel mai direct, mai hotărît, dezacordul față de politica guvernului bonnist în problema Tratatului de pace și asentimentul pentru măsurile și poziția luate de guvernul R.D. Germane în această problemă.

Cît privește pe locuitorii Republicii Democrate Germane ei consideră că în problema încheierii Tratatului nu se mai poate aștepta. „A venit într-adevăr timpul să punem în mod energic macazul păcii" — a spus Otto Friedrich folosind un nimerit cuvînt ce ține de profesia sa. Nouă nu ne-a plăcut de mult situația creată. Cu o răbdare cu adevărat îngerească am întins mereu mîna pentru înțelegere. Banda de militariști din vest nu a ținut însă seama de avertismentele și ofertele noastre și a continuat să extindă centrul diversionist din Berlinul occidental. Trebuia oare să asistăm mai departe inactivi la această activitate criminală? Nu, și încă o dată nu!".

La acțiunile de spionaj întreprinse de agenții guvernului de la Bonn pe teritoriul R. D. Germane, aceasta a introdus la frontiere și la granița cu Berlinul occidental controlul pe care-l exercită de obicei orice stat suveran la hotarele sale. La această măsură, aprobată de zdrobitoarea majoritate a populației R. D. Germane, guvernul de la Bonn a răspuns cu amenințarea de a sista comerțul intergerman. Chiar dacă va fi sistat comerțul intergerman, această măsură nu va provoca nici o dificultate economică R.D. Germane fiindcă, făcînd parte din puternicul sistem mondial socialist și avînd legături comerciale și cu foarte multe țări neutre, R.D. Germană va putea să-și procure în cantități îndestulătoare absolut tot ce are nevoie pentru dezvoltarea sa.

Zi de zi atenția lumii întregi este atrasă de problema germană. Ea va fi rezolvată prin încheierea Tratatului de pace și astfel va fi făcut inofensiv butoiul de pulbere din Centrul Europei. Rezolvarea pașnică a problemei germane se bucură de asentimentul a sute și sute de milioane de oameni de pe tot globul pămîntesc și pînă și în S.U.A., citadela actuală a imperialismului, se găsesc nu numai oameni simpli, dar și personalități politice de prima mînă care îndeamnă la calm, la o rezolvare echitabilă și imediată a problemei germane.

Poporul nostru care, în ultimii 50 de ani, a suferit de două ori jugul imperialismului german știe din propria-i experiență, dureroasă, ce mare pericol reprezintă acesta pentru pacea și libertatea lumii. Încheierea Tratatului de pace cu Germania, care, normalizînd situația din centrul Europei, dă o lovitură puternică ațîțătorilor la război, este sprijinită din toată inima și cu toate forțele de către poporul romîn, iubitor de pace.

Pirații cu joben

După cum se știe, cu secole în urmă, oceanele și mările erau bîntuite de pirați. Aceștia erau jefuitori care se îmbarcau pe cîte o corabie, arborînd la catarg pavilionul negru cu cap de mort. Un asemenea vas, cu un echipaj format din hoți, colinda mările adăstînd trecerea corăbiilor încărcate cu mărfuri. Pirații năvăleau pe bordul corăbiei atacate, îi măcelăreau pe membrii echipajului, ori îi luau prizonieri pentru a-i vinde ca sclavi. Mărfurile erau transportate pe vasul piraților și după ce magaziile vasului de mărfuri ca și cabinele erau complet jefuite și pustiite, se dădea foc sau îl scufundau cu lovituri de tun.

Pînă aproape de începutul secolului nostru, negustorii americani făceau un comerț căruia nu-i lipsea decît pavilionul negru cu cap de mort. Ei cumpărau negri prinși pe coastele Africii și-i transportau pe piețele Americii de Nord.

O dată cu perfecționarea vaselor de navigație, cu introducerea telegrafiei fără fir și înzestrarea vaselor flotei militare cu viteză și armament puternic, pirateria părea că dispăruse. Iată însă că o nouă tagmă de pirați, de data aceasta cu joben și mănuși ca să-și ascundă labele însîngerate, și-a făcut apariția. Ei folosesc pirateria modernă, adică nu numai pe mare ci și în aer ca și pe uscat. Aceștia sînt domnii de la Agenția centrală de spionaj american de sub conducerea lui Allen Dulles, bătrînul rechin al „afacerilor murdare" cum îl numesc fără rușine, înseși autoritățile din S.U.A.

De curînd, presa imperialistă a scris că: „Un avion american, „Boeing 707" a fost atacat în plin zbor de doi pasageri cubanezi, care cu pistoalele în mînă voiau să silească pilotul să aterizeze pe aeroportul din Havana".

Totuși nu a fost însă decît o ticăloasă înscenare a pirateriei Agenției centrale americane de spionaj, cu scopul de a avea un motiv pentru organizarea unei provocări, față de tînărul stat cuban și guvernul său revoluționar.

Lovitura „piraților cerului" s-a întors însă asupra celor care au organizat-o. S-a dovedit că pirații, pe numele lor Leon Bearben și fiul său Cody, sînt cetățeni americani, pe care, în urma demascării, autoritățile americane au fost silite chipurile să-i aresteze...

Moda pirateriei „moderne" a fost introdusă și de alte țări imperialiste. Vasele militare franceze arestează, somează, opresc și cercetează, împotriva legilor internaționale în vigoare, orice vas care li se pare suspect intereselor colonialiștilor din Africa. Cu toate protestele țărilor ale căror vase au fost oprite nelegal în apele libere și internaționale ale Adriaticei, aceste operații piraterești continuă.

ȘI ÎN APELE INDONEZIEI

Marina guvernamentală indoneziană anunță că s-au semnalat pirați în largul insulei lui Talitoli (Celebes) atacînd un vas care asigura o legătură de poștă și transportau călători între insule.

După ce au jefuit echipajul și pasagerii de bunurile ce le posedau, în valoare de 10.000 dolari, i-au abandonat pe vasul pe care l-au avariat ca să nu poată da alarma și să fie urmăriți. E limpede că în spatele acestor pirați se află dușmanii poporului indonezian care luptă pentru asigurarea independenței sale.

*

Iată dar, că în zilele noastre pirateria a apărut. E bine să tragem o concluzie asupra acestor ticăloase fapte, readuse de imperialiști, pirații cu joben, din negura trecutului.

ANTON ALEXE

O consfătuire folositoare

Zilele trecute s-au încheiat lucrările grupei de lucru permanente pentru protecția plantelor a C.A.E.R. Țara noastră a avut cinstea de a organiza la București prima consfătuire a acestui grup de lucru (7—11 august 1961) tot așa cum în anii din urmă a organizat și primul Congres internațional de protecția plantelor.

Dezvoltarea cooperării reciproce în acest domeniu va duce la sporirea eficacității luptei împotriva dăunătorilor plantelor agricole și a agenților patogeni, care mai produc încă pagube producțiilor agricole.

Consfătuirea a discutat problema înlocuirii periodice a unor preparate chimice cu altele, în vederea preîntîmpinării apariției formelor rezistente de dăunători și boli la plante, precum și pentru evitarea altor urmări nedorite provocate prin tratamentele chimice.

Pentru a se realiza sporirea eficienței economice a tratamentelor chimice făcute culturilor agricole și a se evita unele urmări nedorite, s-a arătat necesitatea de a se ține seama, la folosirea preparatelor chimice, de particularitățile morfo-fiziologice, biologice, ecologice ale organismelor dăunătoare precum și de fenologia dezvoltării lor.

Tratamentele plantelor agricole trebuie făcute în primul rînd cu preparate combinate pe baza prognozei răspîndirii dăunătorilor și bolilor, precum și pe baza avertizării termenilor de combatere a acestora, ținînd seama de condițiile meteorologice. Prezintă importanță precizarea că tratamentele chimice trebuie să fie făcute în îmbinare armonioasă cu metodele agrotehnice, biologice și cu alte metode de protecția plantelor.

Specialiștii au arătat importanța deosebită a efectuării la timp a tratamentelor chimice, a evitării pe cît posibil a distrugerii cu preparate chimice a entomofagilor și acaridofagilor și a pieirii polenizatorilor, ca urmare a unor tratamente neraționale.

Din experiența acumulată a rezultat că folosirea acelorași ierbicide selective duce în unele cazuri la dezvoltarea și răspîndirea altor specii și grupe de buruieni, asupra cărora ierbicidul folosit nu exercită o acțiune destul de puternică, iar cîteodată stimulează chiar dezvoltarea altor buruieni.

Ținînd seama de cele arătate, s-a întocmit un plan comun de lucru pentru generalizarea sistemelor elaborate în diferite țări, de folosire rațională a preparatelor chimice în combaterea unor importanți dăunători și agenți patogeni. Folosirea în acțiunile de protecția plantelor a substanțelor celor mai eficace și economice este simțitor înlesnită prin generalizarea largă a utilizării celor mai bune preparate și a celor mai perfecționate metode de folosire a acestora în țările membre C.A.E.R.

Pe baza experienței acumulate de țările participante la consfătuire, au fost adoptate recomandări multilaterale care să asigure pentru zonele infestate cu gîndacul din Colorado o protecție a culturilor de cartofi prin tratamente cît mai economice, iar pentru zonele slab infestate sau neinfestate să limiteze cît mai mult răspîndirea acestui dăunător.

Recomandări asemănătoare au fost făcute și în legătură cu identificarea și combaterea omizii păroase a dudului, în plantațiile de pomi.

Au fost preconizate măsuri privitoare la intensificarea cercetărilor științifice, pentru găsirea de mijloace și metode mai perfecționate de combatere a celor doi dăunători menționați, inclusiv pentru elaborarea unei metode biologice de combatere a lor.

Importante sînt și recomandările privitoare la îmbunătățirea activității punctelor comune de carantină fito-sanitare. De asemenea au fost preconizate măsuri complexe în problema combaterii principalilor nematozi ai culturilor agricole.

Grupa de lucru a consemnat în protocolul adoptat în unanimitate și planul de lucru pentru anul următor, incluzînd în sfera activității sale, unele din cele mai importante probleme de protecția plantelor.

În timpul dezbaterilor, între delegațiile prezente, a avut loc un schimb de vederi și în alte probleme tehnico-științifice din domeniul protecției plantelor.

Cooperarea sinceră manifestată cu ocazia recentei consfătuiri C.A.E.R., constituie încă un exemplu de colaborare rodnică a țărilor socialiste în toate domeniile de activitate, colaborare statornicită în folosul popoarelor noastre.

Ing. OCTAVIAN FENEȘAN
secretarul Comisiei permanente a R. P. Romîne de colaborare economică și tehnico-științifică în domeniul agriculturii de pe lîngă C. A. E. R.

DIN R. P. BULGARIA

Șefa de echipă de la ferma de vaci

În fiecare dimineață la orele cinci fără ceva, Anca Sarcova trage după sine portița casei, încalecă pe bicicletă și o pornește în goană pe șoseaua asfaltată spre fermă. Chiar și cu ochii închiși tot ar nimeri, căci de zece ani parcurge același drum. Cînd a trecut oare atîta vreme? Era tînără nevastă cînd a venit pentru prima oară aici, iar acum are o fiică mare.

Multe lucruri s-au schimbat în acești zece ani. Mulți oameni și-au cedat locurile altora mai capabili, însă Anca e tot șefă de echipă. Cu trei ani în urmă, cînd născuse cea de-a doua fată, președintele gospodăriei îi propuse să-i dea în primire prăvălia de desfacere a legumelor produse de gospodăria agricolă cooperativă.

— Nu! a răspuns Anca răspicat. Pentru nimic în lume nu-mi schimb profesia.

— Treaba ta, i-a răspuns președintele. Era spre binele tău, puteai să vezi mai ușor de copii; ești însă liberă să decizi cum vrei.

Astfel, Anca a muncit la ferma de vaci a gospodăriei agricole cooperative din satul ei de baștină, General Nicolaevo, județul Plovdiv, timp de zece ani.

La ferma de vaci intrase imediat după ce absolvise cursurile de un an ale școlii de cadre pentru gospodăriile agricole colective. Abia se luase cu Mincio, și tînăra nevastă pornise la învățătură. Fu cam lung anul petrecut departe de casă, de soț, dar în schimb învăță multe lucruri. Apoi se întoarse și într-o bună dimineață se prezentă președintelui.

— Vreau să lucrez la fermă.

Dar cele 30—40 de vaci, îngrijite de cîțiva bătrîni, nu se puteau numi fermă.

— De azi încolo Anca va fi șefă de echipă, le-a spus președintele îngrijitorilor. Nu vă uitați la ea că e tînără. A învățat carte și trebuie să-i dați ascultare.

— O văzurăm și pe asta, să avem o femeie șef. Măcar să fi fost vreuna mai în vîrstă, mai cu pricepere...

Anca dădu o raită prin fermă, aruncă o privire peste tot. În încăperea destinată îngrijitorilor găsi o masă goală. Pe jos mucuri de țigări. De unde trebuia să înceapă? Hotărî să înceapă cu odaia asta. Vărui singură. Apoi aduse un pat, o față de masă de acasă, un vas cu flori. Aspectul camerei se schimbă. Părea mai luminoasă. Se simți încă din prima zi mîna gospodinei. Apoi împreună cu îngrijitorii curăță și dezinfectă ferma. Bărbații murmurau:

— Da' ce, o să lingem podelele? Grajdul e grajd, nu poate fi ținut prea curat.

— Ba se poate! le răspundea Anca.

Pe vremea aceea o vacă dădea cîte 500 de litri de lapte pe an. Situația aceasta nu putea fi îngăduită de către tînăra șefă de echipă. La propunerea ei, în fermă fură aduși oameni tineri. Fu organizat un cerc de studii zootehnice. Tot la insistențele ei gospodăria cumpără vaci de rasă și le asigură nutrețuri potrivit cerințelor. Treptat producția se ameliora. În 1958 cantitatea de lapte mulsă în medie pe cap de vacă a fost de 1.500 de litri anual.

Această producție nu era însă decît un început. Anca Sarcova urmărea să obțină pe an 3.000 de litri de lapte muls pe cap de vacă. Ținta a fost atinsă anul trecut.

A fost îmbunătățită și retribuția muncii îngrijitorilor, îmbunătățit felul lor de trai. Tinerii s-au căsătorit, însă au rămas și mai departe să lucreze la fermă, care între timp crescuse de cîteva ori. Apărură astfel familii de îngrijitori.

Curînd veni să lucreze la fermă și bărbatul Ancăi ca îngrijitor de viței. Înainte vreme se întîmpla ca Anca să rămînă la lucru cîte odată pînă la miezul nopții: ba se îmbolnăvea o vacă, ba un vițel, și pînă a nu veni medicul veterinar să spună ce e de făcut, nu pleca. Ajunsă acasă, îl găsea pe Mincio adormit.

— Unde ai zăbovit atîta?, întreba el somnoros.

Și deși înțelegea cum stă treaba, era totuși morocănos. Acum e altfel. Toată ziua sînt împreună, iar seara se întorc amîndoi acasă.

Colectivul condus de Anca nu e numeros — treizeci și șase de inși, oameni tineri și destoinici.

Vocea Ancăi este energică, puternică, dar nu și imperativă, căci e mai bine să-l iei pe om cu binele, de la inimă.

De mai multe ori pe zi Anca colindă grajdurile și numai rare ori se întîmplă să observe vreo iregularitate. Oamenii își cunosc obligațiunile și totul merge ca pe roate.

...Azi camionul care transportă laptele a cam întîrziat. În așteptarea mașinii Iozo a oprit apa rece, în care sînt vîrîte bidoanele cu lapte. Anca observă:

— Nu se poate așa, Iozule. Pînă nu vine camionul nu se poate să faci economie de apă.

Tînărul lăsă ochii în pămînt și dă fuga să dea drumul la apă. Se simțea prost.

Anca știe să dea sfaturi, dar să și pună mîna singură, spre a da exemplu. La toate se pricepe. Și pe toate le face cu dragoste și tragere de inimă. De aceea și oamenii o îndrăgesc și o respectă.

VASILICA HÎNCOVA

Poporul spaniol își întărește lupta contra regimului fascist

Congresul al VI-lea al Partidului Comunist din Spania, ținut anul trecut, arăta printre altele că criza regimului fascist este atît de adîncă, cum nu a fost niciodată pînă acum. Spania franchistă se află în fața celei mai grele situații economice pe care a cunoscut-o sub dictatură. Evenimentele care s-au scurs de la Congresul al VI-lea și pînă acum confirmă justețea aprecierilor făcute de Partidul Comunist.

Situația economică dezastruoasă a Spaniei se agravează mereu. Economia Spaniei franchiste este atît de înapoiată încît poate fi plasată printre ultimele din Europa.

Masele muncitoare trăiesc într-o mizerie și teroare cum puține cazuri a cunoscut istoria. Șomajul a crescut foarte mult, luînd proporții alarmante. Sute de mii de muncitori industriali sînt șomeri, trăind în cea mai neagră mizerie. Peste un milion sînt loviți de reducerea săptămînii de lucru.

Țărănimea crunt asuprită de moșieri trăiește din ce în ce mai greu. Cea mai mare parte a pămîntului se găsește în mîinile moșierilor, numeroși țărani săraci sînt expropriați și izgoniți la orașe sau trimiși să îngroașe armata uriașă a muncitorilor agricoli care numără milioane. Dintre aceștia, majoritatea nu au de lucru, sau primesc un salariu de foame. Există provincii cu monocultură, unde muncitorii agricoli au de lucru numai cîteva săptămîni pe an, la strîngerea recoltei de măslini de pildă, din aceste provincii cu o viață agricolă sezonieră, pornește un adevărat exod de șomeri spre marile orașe și așa suprapopulate. Din lipsă de lucru, mulți muncitori industriali și agricoli sînt nevoiți să plece în alte țări. În timp ce mizeria maselor muncitoare, se adîncește, scumpetea crește, iar profiturile capitaliștilor se înzecesc. Din 1935 pînă în 1958, profiturile principalelor bănci din Spania au crescut de 35 de ori, iar prețurile au crescut de 15 ori. În aceeași perioadă salariile au crescut numai de 5 ori.

Pentru a-și menține regimul fascist, generalul Franco, adus la putere de către fascismul german și italian, intensifică teroarea. În regimul fascisto-terorist al lui Franco au fost suprimate toate libertățile democratice. Dreptul de asociere, de adunare, libertatea cuvîntului, a presei, partidele politice și organizațiile progresiste, toate au fost desființate.

Nelegiuirile franchiste se țin lanț. Sute de mii de deținuți politici antifranchiști cei mai buni fii ai poporului, zac în închisori, unii chiar de peste 16 și 20 de ani. În cursul unei singure luni a anului trecut, numai șase tribunale militare au pronunțat aproximativ 100 de sentințe de condamnare la ani îndelungați de temniță. În noiembrie, anul trecut, judecînd procesul unor antifranchiști tribunalul i-a condamnat la 217 ani de închisoare. Mulți spanioli sînt arestați și condamnați azi, sub învinuirea de a fi participat la războiul civil — cu 24 de ani în urmă. Grevele sînt socotite crime împotriva statului, iar participanții sînt condamnați la moarte.

Dar toate măsurile luate de Franco sînt zadarnice.

Voința și hotărîrea oamenilor muncii de a lupta împotriva terorii și mizeriei nu pot fi înfrînte. Crește tot mai mult numărul muncitorilor care se ridică la lupta pentru apărarea intereselor poporului muncitor, împotriva regimului fascist al lui Franco. Numeroși sînt cei care au plătit această luptă cu viața sau au suferit tortura și temnițele, dar fără să dea înapoi. Lupta poporului care devine din ce în ce mai unită, îmbracă forme felurite; manifestații de masă, greve, demonstrații, boicotări, împrăștierea de manifeste antifranchiste etc. Printre cele mai puternice lupte se enumeră mișcările din martie 1957, din mai 1958, greva generală din iunie 1959, acțiuni care au cuprins, în forme diferite milioane de bărbați și femei. Toate luptele s-au desfășurat sub conducerea și cu ajutorul Partidului Comunist, partid care se bucură de cel mai mare prestigiu în întreaga Spanie. Un fapt de o importanță deosebită o constituie participarea crescîndă a țărănimii la lupta antifranchistă. La multe lupte ale clasei muncitoare a participat și țărănimea și mai ales muncitorii agricoli. Astfel, la greva generală din iunie 1959, numai în două provincii au participat 200.000 muncitori agricoli. Procesul de trezire a conștiinței țăranilor spanioli se intensifică atît de mult încît uneori e pusă în derută chiar și poliția. Este cazul țăranilor din Andaluzia, unde pe listele întocmite de poliție figurau 6.500 de oameni, considerați „comuniști" care urmau să fie arestați. Asta ar fi însemnat să-i lipsească însă pe moșieri de mînă de lucru ieftină, așa că poliția s-a mulțumit să aresteze doar cîțiva.

Ca efect al adîncirii crizei economice, al intensificării luptei maselor muncitoare sub conducerea partidului comunist, procesul de descompunere al regimului franchist se accentuează.

La îndemnul și sub conducerea Partidului Comunist Spaniol, lupta pentru instaurarea unui regim democratic se întărește tot mai mult, unind laolaltă tot mai largi mase populare într-un puternic front antifascist.

„AGRICULTURA NOUĂ" organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1 București. Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"